

הגדה של

פסח

Teacher's Edition

הגדה
של פסח

Teacher's Guide for the Velvet Art Haggadah

Dear Morah,

Chodesh Nissan is fast approaching, and this translates into the busiest season in the classroom for both Moros and students. There are so many essential lessons to learn within a short span of time. We want our students to master the Haggadah, as well as be familiar with all the aspects of Chodesh Nissan and Chag HaPesach.

Enter the Velvet Art Haggadah, and both you and your Talmidos will venture upon a most educational, exciting, engaging, and informative learning experience! This Haggadah encompasses every detail that you need to cover in the classroom. Your students will B'ezras Hashem sit down at the Seder fully prepared with a clear understanding of the Haggadah. They will take pride in what they have learned and will proudly use their crafted Haggadah masterpiece at the Seder!

Please read through this guide so that you can be familiar with all the necessary details related to using this Haggadah. This will lend to a smooth learning process in your classroom.

Wishing you much Hatzlacha during this busy season!

May we all merit to see the גאולה שלמה very soon!

Torah Umesorah Lakewood Teacher Center

HAGGADAH ASSEMBLY

PRINTING:

Print the entire Haggadah text on soft, 8.5x11 paper, black & white ink. Make sure to print double sided on the short edge.

BINDING:

Place one piece of BLACK velvet paper on top of the Haggadah, and bind it along the right side, using a 14mm gold or silver coil. For durability, you can add a clear plastic in front, and a black plastic in the back.

עניני חג הפסח PAGE:

Place the transparent envelope onto the appropriate עניני חג הפסח page. All of the 8 עניני חג הפסח index cards should be cut out and placed into this envelope as you teach them. Note that additional cards are available if you would like to add your own information.

ATTACHMENTS:

Print one set of attachments for each student, in black & white ink, on hard 8.5x11 paper.

Please note that one page has to be printed double sided, as indicated on that page.

ANSWER KEY:

A Haggadah sample with all of the answers filled in is included.

LABEL SYSTEM:

The מגיד section of this Haggadah is carefully designed to promote clarity and ease of reading. The ultimate goal is that your students will have a very clear understanding of the meaning of each piece of מגיד. Rather than spend time writing down the information, after discussing each part of Maggid, your students will solidify their learning by matching a label that summarizes the lesson to the appropriate piece of מגיד. Most of the labels have one or two fill ins. There are 25 labels all together.

This label system will prove to be very powerful. Your students will be able to refer to each label in the הגדה at the Seder, and it will kickstart their memory, thus being able to confidently share with their families their knowledge and understanding of מגיד.

Note: Each label is numbered, and there is a coordinating number on the Maggid page so that it is clear where each label should be placed.

Label that is needed: OL125 – 4"x2"

CRAFTS/COLORING:

The design concept of this Haggadah is Velvet Art. Your students can color in all of the design and pictures throughout the Haggadah with markers or colored pencils. Please note that markers will go through to the other side of the page. It is advisable to only use markers on the pages that are not double sided, and colored pencils or crayons on the rest of the pages.

The מגיד section has either a special picture to color, or a mini- hands on craft for the students to create. Each craft reflects what they learned for that piece of מגיד. These activities will add excitement to the learning, and will also help to cement the knowledge in your students' minds!

All of the necessary craft pieces are located in the attachment pages. Each student should get a set of the attachments, and use them as needed.

HAGGADAH COVER:

The base of the cover will be on the velvet paper bound in the front of the Haggadah.

Print the outline of a matzah on a shimmery gold paper (available at Torah Umesorah, or your school can order) and have students cut it out. This outline matzah can be found in the folder labeled 'cover.'

Note: Shimmery gold looks nice, but any nice colored paper will look fine.

Print the paper that says 'הגדה של פסח' on hard, white, 8.5x11 paper. Students should cut off the white outline of the matzoh, leaving no white showing.

Each dot of the word פסח gets one 6 mm rhinestone (available at Torah Umesorah, or your school can order). All of the white text on the cover can be colored in with regular marker.

Glue the black Matzoh onto the gold matzoh. Glue the gold matzoh onto the velvet.

QUICK-LOOK SUPPLIES LIST

ALL SUPPLIES ARE AVAILABLE AT TORAH UMESORAH, IF YOU CHOOSE. LIMITED AMOUNTS AVAILABLE.

BLACK HYGLOSS VELOUR PAPER – 8.5x11 || 1/student
for the cover design (alternative is to use a hard black paper)

GOLD PAPER – 92 lb gold shimmer cardstock || 1/student
part of the actual cover design

RHINESTONES – 6mm || 122/student
for the cover design

BINDING – recommended silver or gold 14mm coils, clear plastic for front and black plastic for back, recommended for durability || 1 each (coil, clear plastic, black plastic)/student

POCKETS – 4x6 index card adhesive pocket with top open || 1/student
mandatory, to hold the Yahadus cards.

LABELS – OL125 – 4"x2' || 25/student
Maggid information to be placed inside the actual Haggadah as their learning outcome

BLACK VELVET ADHESIVE SHEET – 1/2 page/student
optional, for students to make and add additional designs.

עניני חג הפסח

-Use Yahadus Cards-

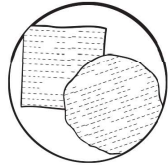
*This is a special **עניני חג הפסח** page. Each student will get a self- adhesive transparent index card size envelope that will hold 8 cards that contain all of the Yahadus information that they will learn. Place envelope in the center of THIS page. (See yahadus pages included that have the cards that will be cut out.) Additional blank cards are included if you choose to add on more information. Answers on the following pages.*

שמות החג

שמות החג.

חג
הפסח

חג
המצות

זמן
חרונו

חג
האביב

לוח

חדש ניסן.

יום ראשון יום שני יום שלישי יום רביעי יום חמישי יום ששי שבת קודש

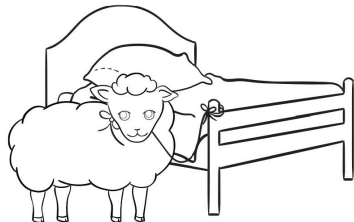
fill in according to the calendar year.

"בניסן נגאלו אבותינו, ובניסן עתידיו להנאל" "החדש הזה לכם ראש חדשים" (שמות)

שבת הגדול

שבת הגדול.

השבת שלפני חג הפסח נקראת שבת הגדול, לזכור את הנס שקרה לבני ישראל - ל שבת הזה.

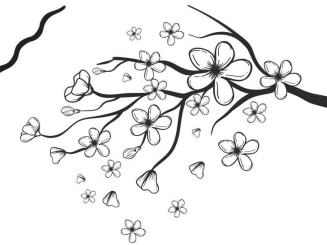

The מָרִים were not able to harm לבני ישראל even though they were angry at them for taking their עבודה זרה into their houses!

מצוות בחדש ניסן

מצוות חטין.

נותנים צדקה לעניים בשביל מצה וכל צרכי החג.

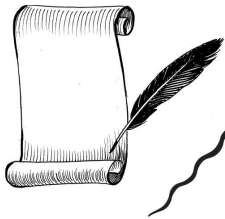
מְבָרְכִים בְּרִכָּה עַל עַצְמֵךְ שְׂפֹרַח: בְּרוּךְ אַתָּה ה'... שְׁלֵא חָסַר בְּעוֹלָמוֹ דָּבָר, וּבָרָא בּוֹ בְרִיּוֹת טוֹבוֹת וְאֵילָנוֹת טוֹבִים לְהִנּוֹת בָּהֶם בְּנֵי אָדָם.

ברכת האילנות.

בעור/מכירה

מכירת חמץ

אסור שיהיה חמץ ברשות של יהודי.
מי שיש לו חמץ שהוא לא רוצה לשרוף,
יכול למכור את החמץ ל'א' על ידי כב.
הרב פותב שטר מכירה

בעור חמץ

בעור חמץ: מצוה לפני פסח
לנקות את הבית מכל חמץ.
"בל ראק ובל מכא"

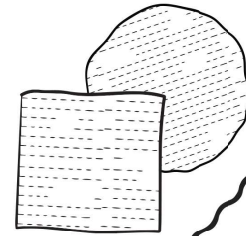
חמץ ומצה

מצה

קמח
+
מים

פחות

מ18 דקות

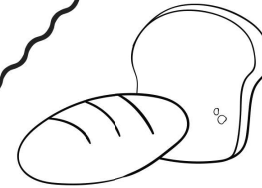

חמץ

קמח
+
מים

יותר

מ18 דקות

בדיקה/שריפה

שריפת חמץ

שורפים באש את החמץ בבקר של ערב פסח.
סוף זמן שריפת חמץ: _____ : _____
סוף זמן אכילת חמץ: _____ : _____

בדיקת חמץ

בליל י"ג ניסן,
בודקים את הבית לחמץ.
הברכה: בא"ה...
על בעור חמץ.
בודקים עם כ.
אומרים "בל חמירא".

מיני מצות

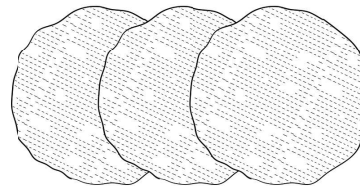
מצות

המים בשביל המצות: מים שני
בשמכינים את המצות, אומרים "לשם מצות מצה"

מיני מצות:

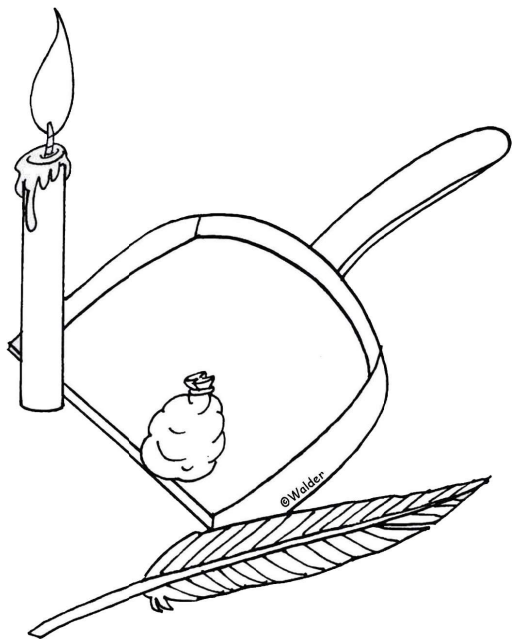
מצות ?, מצות מאנה

מצה שמורה, מצה פשוטה

בְּדִיקַת חֵמֶץ

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל בְּעוֹר חֵמֶץ.

כָּל חֲמִירָא וְחֲמִיעָא דְאַכָּא בְּרִשׁוֹתַי,
דְּלֹא חֲמִתָּהּ וְדְלֹא בְעֵרְתָּהּ וְדְלֹא יִדְעָנָא
לָהּ, לְבָטֵל וְלֹא הֵי הֶפְקֵר כְּעֵפְרָא דְאַרְעָא.

שִׂרְפַת חֶמֶץ

כָּל חֶמֶץ וְחֶמֶץ דָּאֵפָא בְּרִשׁוֹתַי, דְּחִזַּתָּהּ וּדְלָא חִזַּתָּהּ,
דְּחִמַּתָּהּ וּדְלָא חִמַּתָּהּ, דְּבַעַרְתָּהּ וּדְלָא בַעַרְתָּהּ, לְבַטֵּל וּלְהוּי
הַפְּקֹר כַּעֲפֹרָא דְאַרְעָא.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂתַרְחֵם עָלֵינוּ
וְתַצִּילֵנוּ מֵאִסוּר חֶמֶץ אֲפִילוּ מִכָּל שְׂהוּא, לָנוּ וּלְכָל בְּנֵי בְּתֵינוּ
וּלְכָל יִשְׂרָאֵל, בְּשָׁנָה זֹאת וּבְכָל שָׁנָה וּשְׁנָה כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, וּכְשֵׁם
שְׂבַעְרָנוּ הַחֶמֶץ מִבְּתֵינוּ וּשְׂרַפְנוּהוּ, כִּן תִּזְכְּנוּ לְבַעַר אֶת
הַיֵּצֵר הָרַע מִקְרַבְנוּ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, וְתִזְכְּנוּ לְהַדְבִּיק בַּיֵּצֵר הַטּוֹב
וּבַתּוֹרָתְךָ וּיְרַאֲתְךָ וְאֶהְבְּתְךָ תָּמִיד, אֲנַחְנוּ וְזַרְעֵנוּ וְזַרְע זַרְעֵנוּ.
אָמוּן, כֵּן יְהִי רָצוֹן.

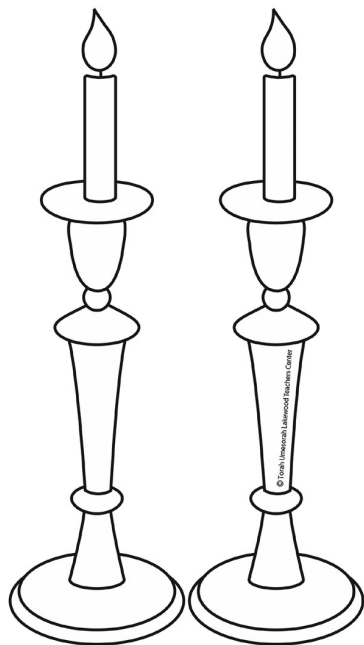
עֲרוֹב תְּבִשִּׁילִין

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת עֲרוֹב.

בַּהֲדִין עֲרוֹבָא יְהִיא שְׂרָא לָנָא לְאַפּוּיִי וּלְבִשׁוּלִי וּלְאַטְמוּנִי וּלְאַדְלוּקִי שְׂרָגָא וּלְתַקְנָא
וּלְמַעֲבַד כָּל צְרָכָנָא, מִיּוֹמָא טָבָא לְשִׁבְתָּא [לָנָא וּלְכָל יִשְׂרָאֵל הַדְרִים בְּעִיר הַזֹּאת].

הַדְּלָקַת נְרוֹת

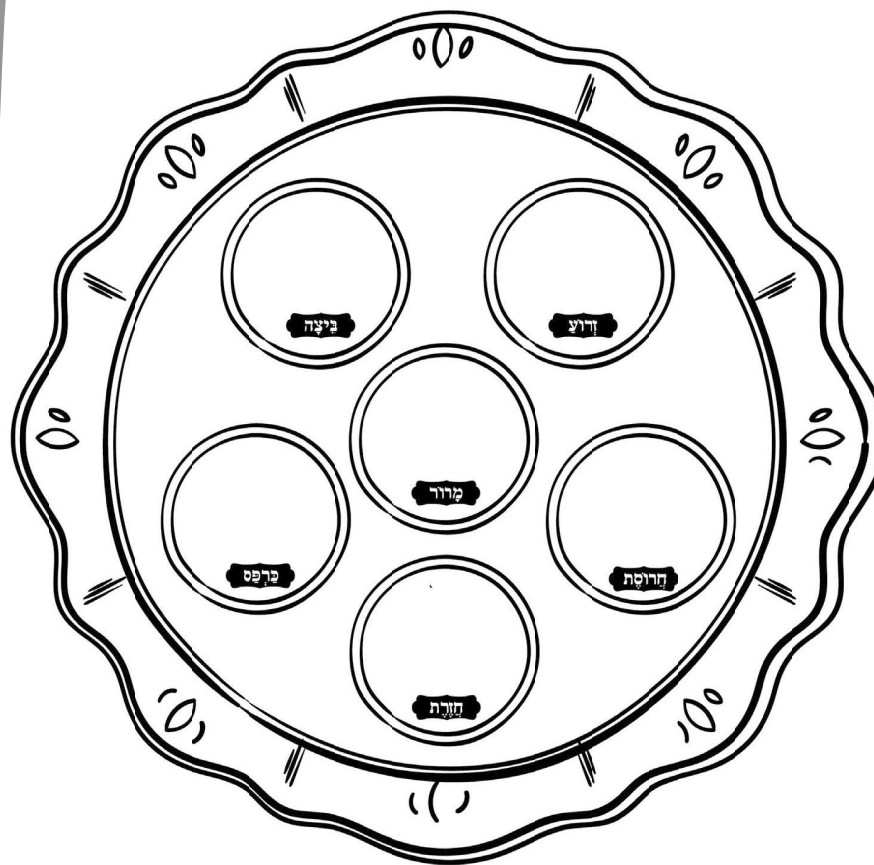
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו,
לְהַדְּלִיק נֵר (שֶׁל שַׁבָּת וְ) שֶׁל יוֹם טוֹב.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁהַחֵינּוּ וְקִיְמָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזִמַּן הַזֶּה.

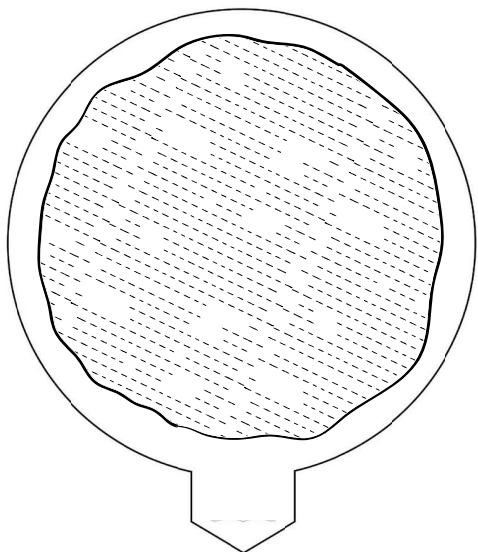
-Use attachment #1-
Have students color
and cut out the
pieces. They will then
paste them on the
correct places.

הַקְעָרָה

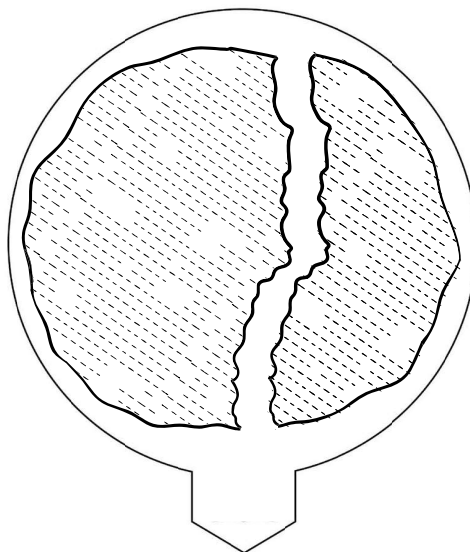

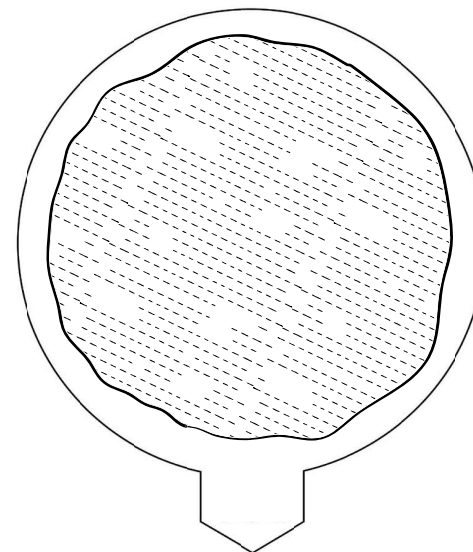
ג' מצות

ישראל

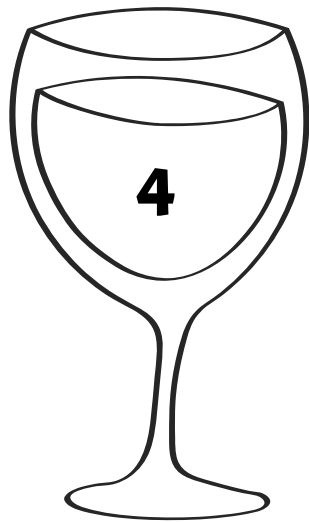

לוי

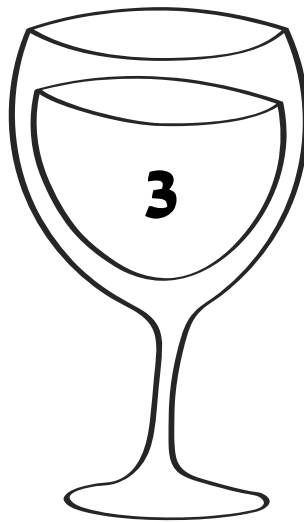

כהן

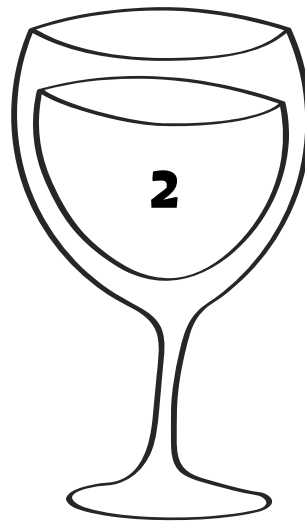
ד' פוסות

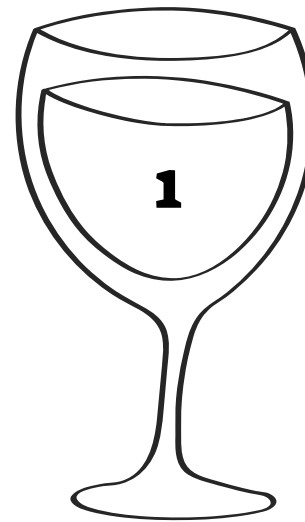
ואקחתי
אחרי האל

וגאיתי
אחרי קרך

והצאתי
אחרי מגיד

והוצאתי
קדש אתי שותים?

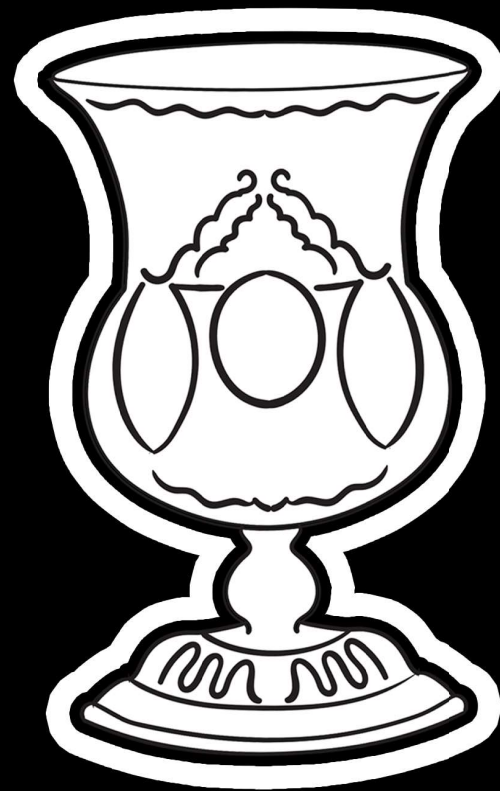
פוס של אליהו

והקאתי

אוֹלָגִים אֶלְרִי: כרך

קדש

קִדְשׁ

ד' נוסות The wine is poured for the 1st cup.

בשבת מתחילין:

וְיֵהִי עֶרֶב וְיֵהִי בֶקֶר

יוֹם הַשְּׁשִׁי. וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם. וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם
הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ אוֹתוֹ כִּי בּו שַׁבַּת מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.

בחול מתחילין:

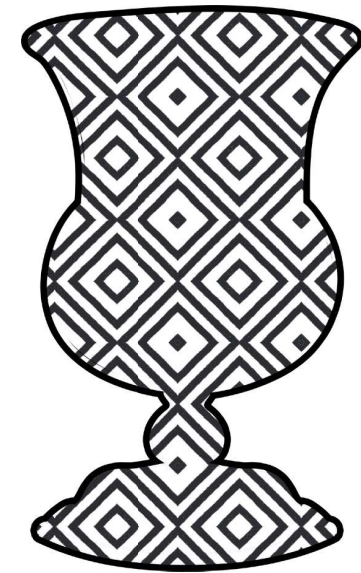
סְבִרִי מָרְנָן וְרַבְנָן וְרַבּוֹתֵי.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עַם וְרוּמָמְנוּ
מִכָּל לְשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וַתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לשבת:
שִׁבְתוֹת לְמִנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חֲגִים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן,
(לשבת: אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּ) אֶת יוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה זְמַן
חֵירוּתֵנוּ, (לשבת: בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיציאת מִצְרָיִם.

כִּי בָנוּ בְּחֵרָתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים,
(לשבת: וְשִׁבְתָּ) וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשְׁךָ (לשבת:
בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן הִנְחַלְתָּנוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִקְדֵּשׁ (לשבת: הַשַּׁבָּת וּ)

יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים.

במוצאי שבת אומרים כאן הבדלה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחָל, בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קֹדֶשׁ שַׁבַּת לְקֹדֶשׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּתָּהּ, וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה קֹדֶשׁתָּהּ. הַבְּדִלָּתָּהּ וְקֹדֶשׁתָּהּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשׁתָּהּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁחֵינּוּ וְקִיְמָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזַמַּן הַזֶּה.

ארבע כוסות

כוס ראשונה

והוצאתי

We drink the 1st כוס while leaning towards the left side.

קדש

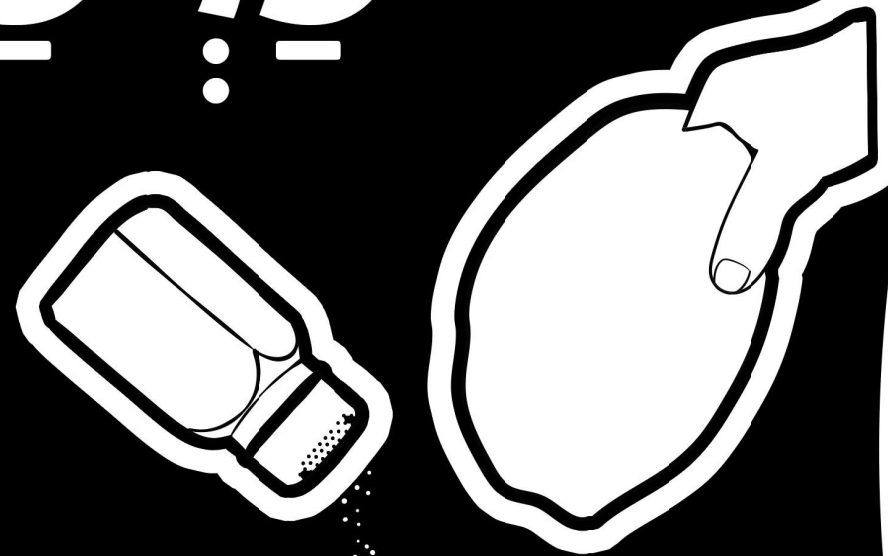
הגדה

וְיֵחָזֵק

We wash our hands (the way we usually do when we wash for המוציא), but we do not make the ברכה על נטילת ידים.

כרפס

**We take a small piece of a vegetable,
dip it into salt-water, and make the**

בורא פרי האדמה of ברכה.

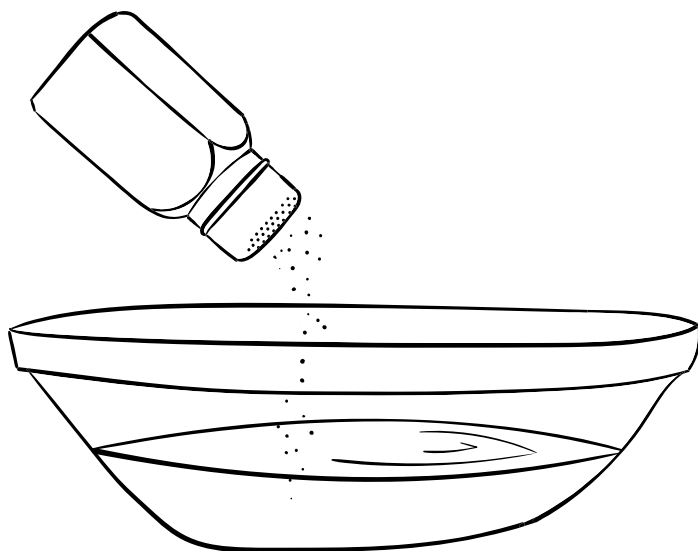

כַּרְפֵּס

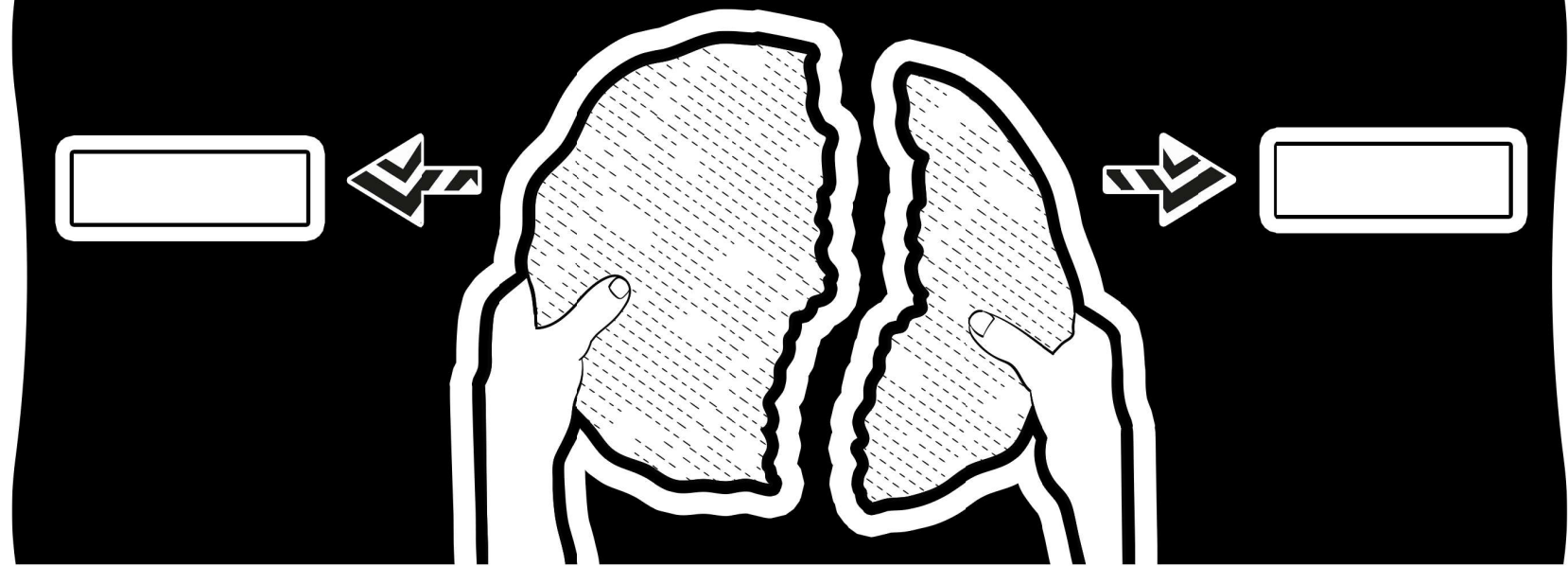

Before making the ברכה, have in mind that the ברכה should include the מרור that will be eaten later on. We do not lean while eating the כרפס.

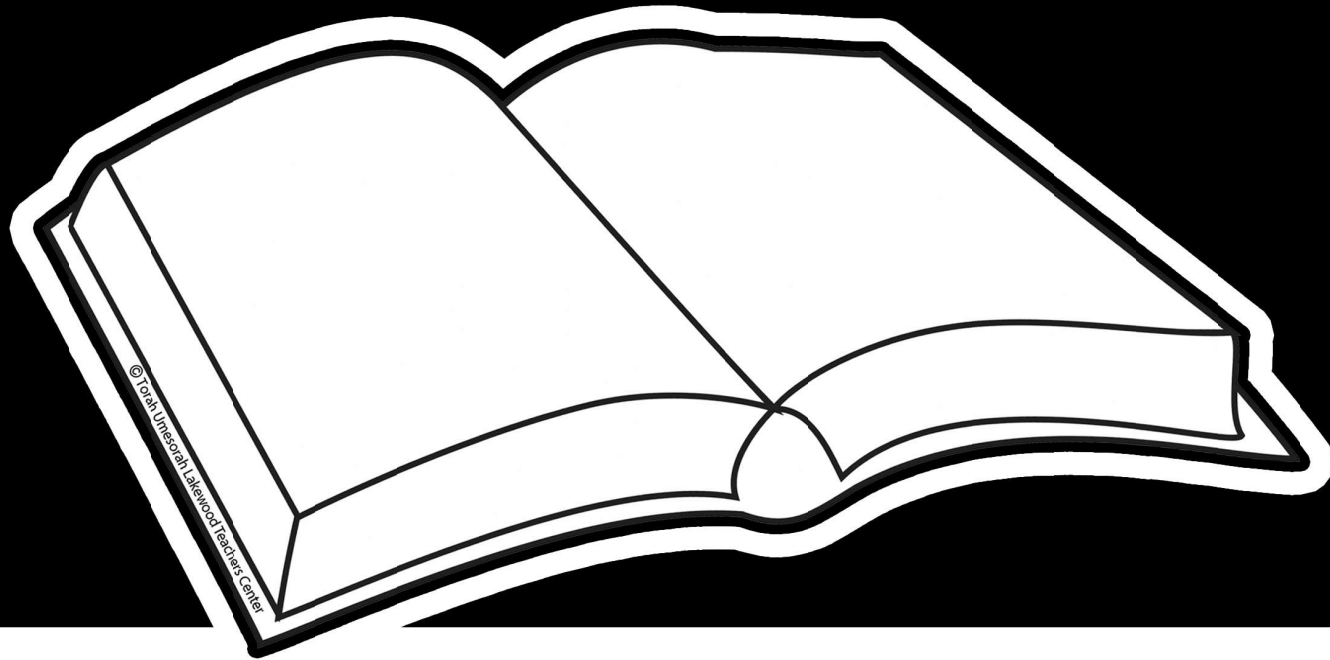
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, בּוֹרֵא
פְּרֵי הָאָדָמָה.

יֵהָצֵא

We take the middle חצה, which is לוי, and break it into two pieces. The larger piece is hidden in away for the אפיקומן. The smaller piece is put back between the other two whole חצות.

קְגִיד

We say the הגדה from גא'ל ישראל until ה'חמא עניא from הגדה. In this part of the הגדה we talk about and explain the miraculous story of how ה' saved us and took us out of slavery from מצרים.

ספור יציאת מצרים

הַסְטוֹרְיָה

לידת יצחק
400 שנה מתחילים.

ברית בין
הבמרים

השבטים מתו
ויקם מלך
חדש.

רעב בכנען
יעקב ובניו יורדים
למצרים.

מכירת יוסף
יוסף שני
למלך.

לידת יעקב
לידת השבטים

בני ישראל עבדים.
הם בונים את
פיתום ורעמסס.

פרעה גזר
עבודת פרך

בני ישראל ילדו
6 ילדים בפעם אחת!

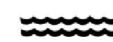

משה נולדו
שמו אותו בתבה...

בני ישראל עבדים של
פרעה
ועובדים קשה!

פרעה גזר להשליך את
הזכרים למים.

ה' דבר למשה
בסנה.

משה הרג מצרי וברח
למדין, ושם התחתן
עם צפורה.

בתו גדלה אותו
בבית פרעה.

ה' פסח על
בתי היהודים.

בי"ד ניסן אכלו
קרבו פסח.

ה' הביא
10
מכות.

בט"ו ניסן יצאו
מעבדות לחרות!

לא היה זמן
לאפות את הבצק.

פרעה בא למשה
באמצע הלילה...

"אז ישיר"

שביעי של פסח
קריעת ים סוף

600,000
אנשים
יצאו ממצרים.

מגיד

We say **הא לחמא עניא** while the מצות are uncovered.

הָא לַחְמָא עֲנִיא

די אַכלוּ אַבְהַתְנָא בְּאַרְעָא דְּמִצְרַיִם. כָּל דְּכַפִּין יִיתִי וַיִּיכּוֹל, כָּל
דְּצָרִיךְ יִיתִי וַיִּפְסַח. הַשְּׁתָא הָכָא, לְשָׁנָה הַבְּאָה בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל.
הַשְּׁתָא עַבְדֵי, לְשָׁנָה הַבְּאָה בְּנֵי חוּרִין.

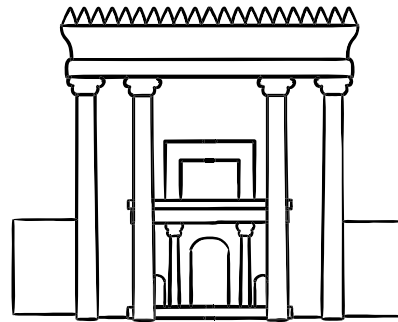
We start the סדר with the מצוה of צדקה by inviting guests, because this מצוה will bring the נאולה and help to rebuild the בית

המקדש.

“גדולה צדקה שמקרבת את האנולה.”

גמטריא של 'לחמא עניא' = 210

בני ישראל-ל היו עבדים במצרים ל 210 שנה!

The מצות are covered for מה נשתנה. The wine is poured for the second cup of the כוסות ד'. The children begin to ask the מה נשתנה.

יכאן הבן שואל:

מה נשתנה הלילה הזה מפל הלילות?

-Use attachment #2-

מה נשתנה: Cut out the picture squares and glue them in the appropriate boxes. (עבודות by מצה, מרוך). (חרות by מטבילין, מסובין on the correct places.

?

Why do we do things at the סדר that show עבודות and חרות?

חרות	מה נשתנה?	עבודות
?		?
?		?

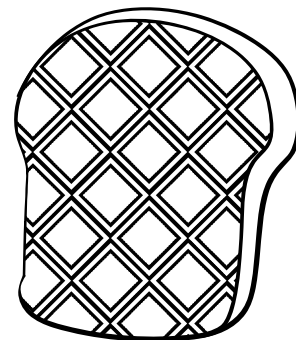
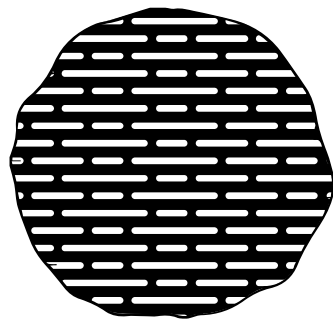
The First Question Is:

1

די ערשטע קשיא איז:

שְׁבֹכֵל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין חָמֵץ
וּמִצָּה, הַלֵּילָה הַזֶּה - כָּלוּ מִצָּה.

On all other nights, we
eat chometz and matzoh,
but on this
night, we
only eat
Matzoh.

אלע נעכט פון א גאנץ יאהר,
עסין מיר חמץ און מצה, אבער
די נאכט פון
פסח, עסין מיר
נאר מצה.

The Second Question Is:

2

די צוויטע קשיא איז:

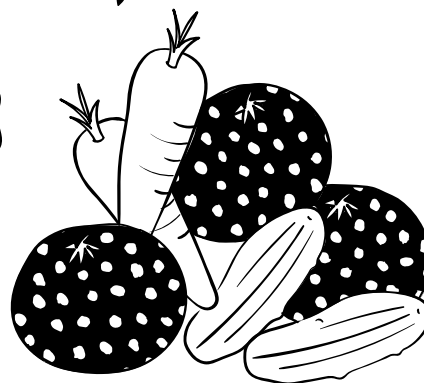
שְׁבֹכֵל הַלַּיְלוֹת אָנוּ אוֹכְלִין שְׂאֵר
יְרָקוֹת - הַלַּיְלָה הַזֶּה מָרוֹר.

On all other nights, we eat
all kinds of vegetables,
but on this
night, we
eat מָרוֹר.

אלע נעכט פון א גאנץ יאהר,
עסין מיר אלע סארט גרינצען,

אבער די נאכט
פון פסח, עסין
מיר מרור.

The Third Question Is:

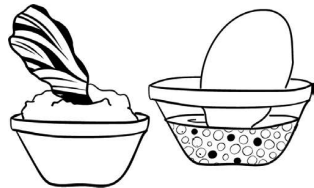
3

די דריטע קשיא איז:

שְׁבֹכֵל הַלֵּילוֹת אֵין אָנוּ מִטְּבִילִין אֶפִּילוּ.
פַּעַם אַחַת - הַלֵּילָה הַזֶּה שְׁתֵּי פַעַמִּים.

On all other nights, we do not dip even one time, but on this night, we dip two times! One-time נרפס in salt water, and the second time, מרור in חרוסת.

אלע נעכט פון א גאנץ יאהר, טונקען מיר נישט איין אפילו איין מאל, אבער די נאכט פון, פסח טונקען מיר איין צווי מאל.

מגיד

47

הגדה

The Fourth Question Is:

4

די פערטע קשיא איז:

שְׂבֹכָל הַלַּיְלוֹת אָנוּ אוֹכְלִין בֵּין יוֹשְׁבֵין
וּבֵין מְסֻבִּין - הַלַּיְלָה הַזֶּה כָּלְנוּ מְסֻבִּין.

On all other nights, we eat
sitting or leaning, but on
this night,
we all lean.

אלע נעכט פון א גאנץ יאהר, עסין
מיר סיי זיצענדיג און סיי אנגע-

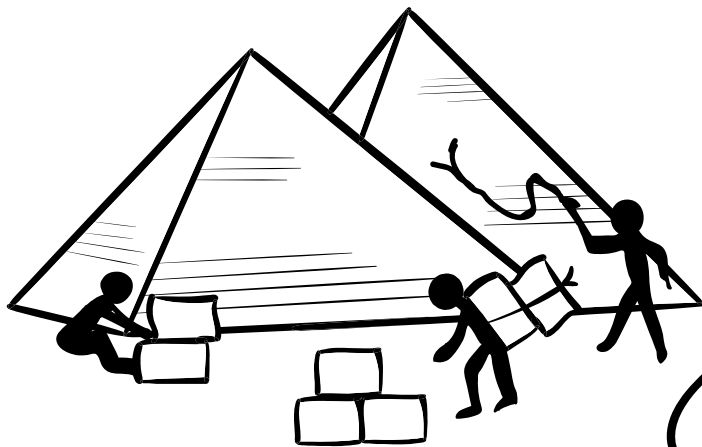

ליינט, אבער די
נאכט פון פסח,
עסין מיר אלע
אנגעליינט.

The עבדים היינו are uncovered and everyone says
The קערה is now brought back to the table.

עֲבָדִים הָיִינוּ לַפְּרֹעָה בְּמִצְרַיִם, וַיּוֹצִיאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִשָּׁם בְּיַד חֲזָקָה
וּבְזָרַע נְטוּיָה. וְאֵלוּ לֹא הוֹצִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם,
הֲרִי אָנוּ וּבְנֵינוּ וּבְנֵי בְנֵינוּ מִשְׁעַבְדִּים הָיִינוּ לַפְּרֹעָה בְּמִצְרַיִם. וַאֲפִילוּ כָּלֵנוּ

חֲכָמִים כָּלֵנוּ נְבוֹנִים כָּלֵנוּ זָקֵנִים כָּלֵנוּ
יּוֹדְעִים אֶת הַתּוֹרָה מְצוּה עָלֵינוּ לְסַפֵּר
בִּיצִיאַת מִצְרַיִם. וְכָל הַמְּרֻבָּה לְסַפֵּר
בִּיצִיאַת מִצְרַיִם הֲרִי זֶה מְשֻׁבָּח.

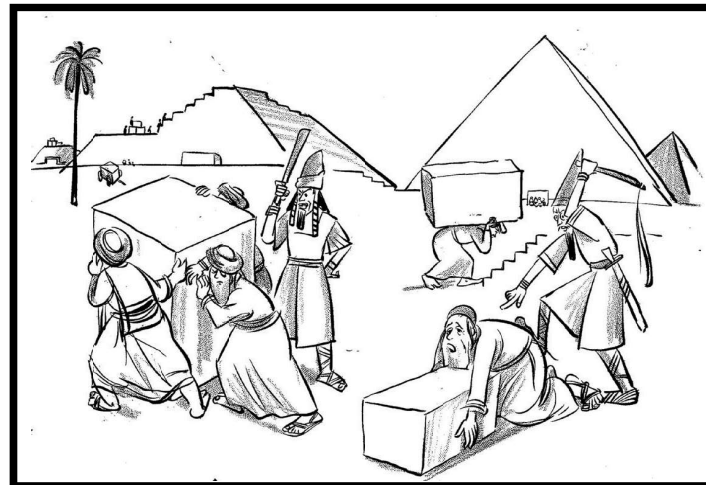
Have students color in the outlined words.

-Attachment #3- Students cut out the words and paste in the correct box.

וְיִצְיָאֵנוּ ה'

עֲבָדִים הָיִינוּ

עֲבָדִים הָיִינוּ is the answer to the
מה נשתנה.

We remember that we were **עֲבָדִים** in **מִצְרַיִם** by
eating **מַצָּה** and **מְרוֹר**.

We remember that we were freed by dipping
and **לֵאנוּ**.

Here is one example of how great the מצוה of מצרים is.
The מצרים spent the entire night of פסח doing this מצוה!

מַעֲשֵׂה בְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן
עֲזַרְיָה וְרַבִּי עֲקִיבָא וְרַבִּי טַרְפוֹן שֶׁהָיוּ מְסַבִּין בְּבֵנֵי בְרַק וְהָיוּ
מְסַפְּרִים בִּיצִיאַת מִצְרַיִם כָּל אוֹתוֹ הַלַּיְלָה, עַד שֶׁבָּאוּ תַלְמִידֵיהֶם
וְאָמְרוּ לָהֶם: רַבּוֹתֵינוּ הִגִּיעַ זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל שַׁחֲרִית.

These צדיקים were talking about
יציא מצרים until the morning!
This is very special since they all came
from families that were never slaves in
מצרים.
(כהן, לוי, גר)

Students draw a sunshine above
the rooster and fill in the boxes.

is teaching us here that We have the mitzvah of זכירת יציאת מצרים two times in שמע; once in the morning, and once at night. We will even do so after משיח comes!

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֶזְרִיָּה: הָרִי אֲנִי כִּבְּן שִׁבְעִים שָׁנָה וְלֹא זָכִיתִי שֶׁתֹּאמֶר יְצִיאַת מִצְרַיִם בַּלַּיְלוֹת עַד שֶׁדִּרְשָׁה בֶּן זֹמָא, שֶׁנֶּאֱמַר, לְמַעַן תִּזְכּוֹר אֶת יוֹם יְצִיאַתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ. יְמֵי חַיֶּיךָ הַיָּמִים.
 כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ הַלַּיְלוֹת. וְחֻכְמַיִם אוֹמְרִים יְמֵי חַיֶּיךָ
 הָעוֹלָם הַזֶּה. כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ לְהַבִּיא לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ:

is teaching us here that we have the mitzvah of זכירת יציאת מצרים two times in שמע: once in the morning and once at night.

We will even do so after משיח comes!

Students fill out the calculator with the correct numbers.

$$(52+18=70)$$

בְּרוּךְ הַמָּקוֹם, בְּרוּךְ הוּא, בְּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, בְּרוּךְ הוּא.

We thank 'ה' for giving us the תורה!
ברוך המקום—ה', שנמצא בכל מקום!

פְּנֵד אַרְבַּעַ בְּנִים

דְּבַרַ תּוֹרָה:

אַחַד חָכָם,

וְאַחַד רָשָׁע,

וְאַחַד תָּם,

וְאַחַד שְׂאִינוּ יוֹדַע לְשִׂאוֹל.

שְׂאִינוּ יוֹדַע לְשִׂאוֹל

We tell him all about the different מצוות that we do at the כָּסוּ.

תָּם

Tell him all about about how ה' took us out of מצרים where we were עֲבָדִים.

רָשָׁע

Tell him the story of פֶּסַח. He would not have been freed from מצרים!

חָכָם

Let's learn הלכות הפסח! All the way to the last הלכה of not eating after the אֲפִיקוֹמָן.

The תורה speaks about 4 different types of בנינים: **חָכָם, רָשָׁע, תָּם, שְׂאִינוּ יוֹדַע לְשִׂאוֹל**
 We teach each one differently about חג הפסח and the מצוות of ספור יציאת מצרים.

חָכָם מָה הוּא אוֹמֵר? מָה הַעֲדוֹת וְהַחֻקִּים
וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יי אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם. וְאֵךְ אֶתָּה
אָמֹר לוֹ כְּהַלְכוֹת הַפֶּסַח: אֵין מִפְּטִירִין אַחַר הַפֶּסַח אֲפִיקוֹמֵן:

רָשָׁע מָה הוּא אוֹמֵר? מָה הַעֲבוּרָה הַזֹּאת לָכֶם. לָכֶם -
וְלֹא לוֹ. וְלִפִּי שְׁהוּצִיא אֶת עַצְמוֹ מִן הַכָּל כֶּפֶר בְּעֶקֶר. וְאֵךְ
אֶתָּה הַקָּהָה אֶת שְׁנֵי וְאָמֵר לוֹ: "בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יי לִי בְּצִאתִי
מִמִּצְרַיִם." לִי וְלֹא לוֹ. אֱלוֹ הִיָּה שָׁם, לֹא הִיָּה נִגְאָל:

תָּם מָה הוּא אוֹמֵר? מָה זֹאת? וְאֶמְרָת אֱלֹהֵינוּ "בְּחֻזְקֵיךְ הוּצִיאָנוּ
יי מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֶבְדִים."

Have students color in the outlined words.

וְשֵׁאִינוּ יוֹדְעֵי לְשֵׁאוֹל - אַתָּה פֶּתַח לוֹ, שְׁנֹאמֵר, וְהַגִּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם
הַהוּא לֵאמֹר, בְּעֶבֶר זֶה עָשָׂה יי לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם.

The מצוה now discusses when the main ספור יציאת מצרים begins.

יְכוֹל מֵרֵאשׁ חֲדָשׁ?

תְּלַמּוּד לֹמֵר "בַּיּוֹם הַהוּא." אִי בַּיּוֹם הַהוּא יְכוֹל
מִבְּעוֹד יוֹם? תְּלַמּוּד לֹמֵר "בְּעֶבֶר זֶה" - בְּעֶבֶר זֶה לֹא
אָמַרְתִּי, אֶלָּא בְּשַׁעַה שֵׁישׁ מִצָּה וּמְרוֹר מְנַחִים לְפָנֶיךָ.

When is it the correct time do the מצוה
of ספור יציאת מצרים?

בשעה שיש מצה ומרור

מנחים לפניך.

מצות יציאת מצרים - מתי?
באיזו הסדר

מגיד

56

הגדה

מצרים The history of how the אידין ended up in

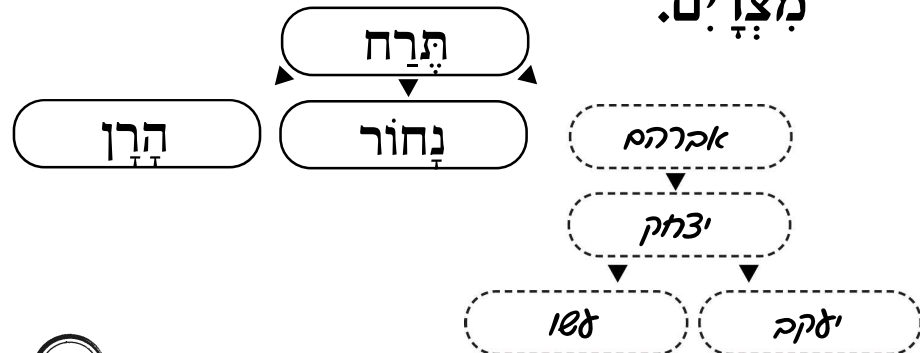
מִתְחִלָּה עֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה הָיוּ אֲבוֹתֵינוּ,

וְעַכְשָׁיו קָרְבָנוּ הַמָּקוֹם לַעֲבֹדָתוֹ, שְׁנֵאמַר: וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל כָּל הָעָם, כֹּה אָמַר יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: בְּעֶבֶר הִנָּהר יֹשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם, תִּרְח אֲבִי אֲבָרָהָם וְאֲבִי נַחֲוֹר, וַיַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים. וְאָקַח אֶת אֲבִיכֶם אֶת אֲבָרָהָם מֵעֶבֶר הִנָּהר וְאוֹלָךְ אוֹתוֹ בְּכָל אֶרֶץ כְּנָעַן, וְאַרְבֵּה אֶת זֶרְעוֹ וְאָתָּן לוֹ אֶת יִצְחָק, וְאָתָּן לְיִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וְאֶת עֵשָׂו. וְאָתָּן לְעֵשָׂו אֶת הַר שֵׁעִיר לְרִשְׁתָּהּ אֹתוֹ, וַיַּעֲקֹב וּבְנָיו יָרְדוּ

מִצְרַיִם.

ספור יציאת מצרים We begin the מצוה of **תרח**, who was with אברהם's father **הרן**, who was an **עובד עבודה זרה**. We are thankful that אברהם recognized who created the world, and brought his children and all the people around him close to 'ה!

Now the הגדה talks about 'ה's promise to אברהם אבינו.

בְּרוּךְ שׁוֹמֵר הַבְּטָחָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל,

בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהֶקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲשַׁב אֶת הַקֶּץ, לַעֲשׂוֹת כְּמָה שֶׁאָמַר לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם, יָדַע תֵּדַע כִּי גֵר יִהְיֶה זְרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם, וְעַבְדוּם וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה. וְגַם אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אֲנֹכִי, וְאַחֲרֵי כֵן יֵצְאוּ בְּרֶכֶשׁ גָּדוֹל.

We thank 'ה for keeping His promise

of ברית בין הבתרים!

The שעבוד מצרים was supposed to be for **400** years.

'ה ended it **190** years early, so were עבדים בני ישראל for **210** years.

$400 - 190 = 210$

ברית בין
הבתרים

והיא שעמדה **כוס** and lift up the מצות while saying.

וְהִיא שְׁעִמְדָה לְאַבוֹתֵינוּ וְלָנוּ.

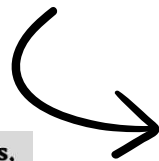
שְׁלֹא אֶחָד בְּלָבָד עָמַד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ, אֶלָּא שְׁבֹכָל דּוֹר וָדוֹר
עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצִילֵנוּ מִיָּדָם.

Have students match the picture to the correct Galus.

What saved our אבות from their enemies, and what continues to save us from our enemies?

- ♦ ה' promise of ברית בין הנתרים saved us from גלות מצרים and from the other גלויות as well!
- ♦ The זכות of למוד התורה וקיום המצוות saves us from all the enemies who try to destroy us!

גלות מצרים
גלות בבל
גלות מדי
גלות יון
גלות אדום

We put down the כּוּס , uncover the מצות , and continue the הגדה .

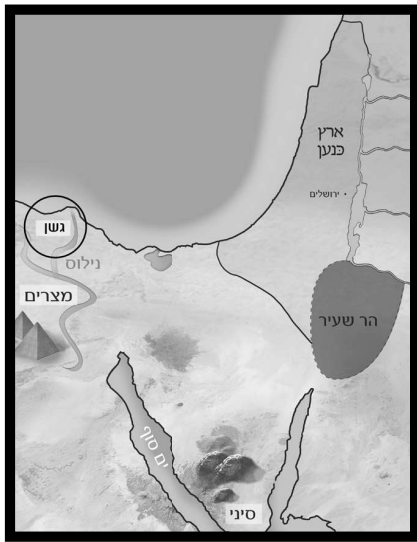
The הגדה compares what פרעה tried to do with what לבן tried to do:

צֵא וּלְמַד מֵהַ בִּקְשׁ לְבִן הָאֲרָמִי לַעֲשׂוֹת לַיעֲקֹב אֲבִינוֹ: שְׁפַרְעָה
לֹא גָזַר אֶלָּא עַל הַזְּכָרִים, וְלָבֵן בִּקְשׁ לַעֲקֹר אֶת הַכֹּל. שְׁנֵאמַר:

Have students highlight or outline Goshen.

12 פרעה only tried to kill the baby boys. לבן wanted to kill יַעֲקֹב and his entire family. יַעֲקֹב saved ה', and he was able to take his family and go down to מצרים to live in גֹּשֶׁן.

Now the **הגדה** goes through the history from **יעקב אבינו**
until **יציאת מצרים**, as it is written in the **תורה**.

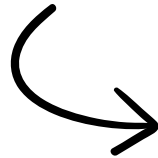
אֲרַמִּי אֲבֹד אָבִי, וַיֵּרֶד מִצְרַיִם וַיִּגַּר שָׁם בְּמִתֵּי מֵעֹט,
וַיְהִי שָׁם לְגוֹי גָדוֹל, עָצוּם וְרַב:

וַיֵּרֶד מִצְרַיִם, אָנוּס עַל פִּי הַדְּבֹר.

וַיִּגַּר שָׁם, מְלֵמֵד שְׂלָא יֵרֵד יַעֲקֹב אָבִינוּ לְהַשְׁתַּקֵּעַ בְּמִצְרַיִם
אֶלָּא לְגוֹר שָׁם, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֹּאמְרוּ אֵל פְּרַעֲהַ, לְגוֹר בְּאֶרֶץ בְּאֲנּוּ,
כִּי אֵין מְרַעָה לְצֹאן אֲשֶׁר לְעַבְדֶּיךָ, כִּי כְבֵד הָרַעַב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן.
וְעַתָּה יֵשְׁבוּ נָא עַבְדֶּיךָ בְּאֶרֶץ גִּשׁוֹן.

בְּמִתִּי מְעָט, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אֲבוֹתֶיךָ מִצְרָיִמָה,
וְעַתָּה שָׂמְךָ יי אֱלֹהֶיךָ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב.

Students can use q-tips to dab white paint as stars in the sky. You can also use white out for the stars.

13
came down to מצרים with only 70 people, and now ה' made them as many as the כוכבי השמים!

וְיִהְיֶה שָׁם לְגוֹי, מְלִמֵּד שְׁהֵיוּ יִשְׂרָאֵל מְצַיְנִים שָׁם.

Students can color in outlined words.

acted differently than the people in מצרים, and they became their own nation! They did not change three things when they lived in מצרים:

שחם - They kept their Jewish names.

לשונם - They spoke their own language.

”בַּזְכוֹת שְׁלֹא שָׁנּוּ שְׁמָם,
לְשׁוֹנָם, מִלְּבוּשָׁם, נִגְאָלוּ
אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם...”

גָּדוֹל עָצוּם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבוּ

Students can color
in outlined words.

וַיַּעֲצְמוּ בְּמֵאֹד מְאֹד, וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ אֹתָם.

We learn from these 6 words that the mothers gave birth to 6 babies at once!

...שהיו יולדות ששה בכרס אחד!

וְרַב, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: רַבָּה כְּצֶמַח הַשָּׂדֶה נִתְתִּיף, וַתִּרְבֵּי
וַתִּגְדְּלֵי וַתִּבְאֵי בַּעֲדֵי עֲדָיִים, שָׂדִים נִכְנוּ וּשְׁעָרָךְ צִמַּח,
וְאֵת עֵרֶם וְעָרְיָה. וְאָעֵבֹר עָלֶיךָ וְאָרְאֶךָ מִתְבוֹסָסֶת
בְּדַמֶּיךָ, וְאִמֹר לָךְ בְּדַמֶּיךָ חַיִּי, וְאִמֹר לָךְ בְּדַמֶּיךָ חַיִּי.

וַיִּרְעוּ אֶתְנֹו הַמִּצְרִים וַיַּעֲנוּנוּ, וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה.

וַיִּרְעוּ אֶתְנֹו הַמִּצְרִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: הָבָה נִתְחַכְמָה
לוֹ פֶן יִרְבֶּה, וְהָיָה כִּי תִקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסֶף
גַּם הוּא עַל שְׁנֵאֵינוּ וְנִלְחַם בָּנוּ, וְעָלָה מִן הָאָרֶץ.

וַיַּעֲנוּנוּ, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיִּשְׁיִמוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עֲנֹתוּ
בְּסִבְלָתָם. וַיִּבֶן עָרֵי מִסְכְּנוֹת לְפָרְעָה, אֶת פֶּתֶם וְאֶת רַעְמִסִּים.

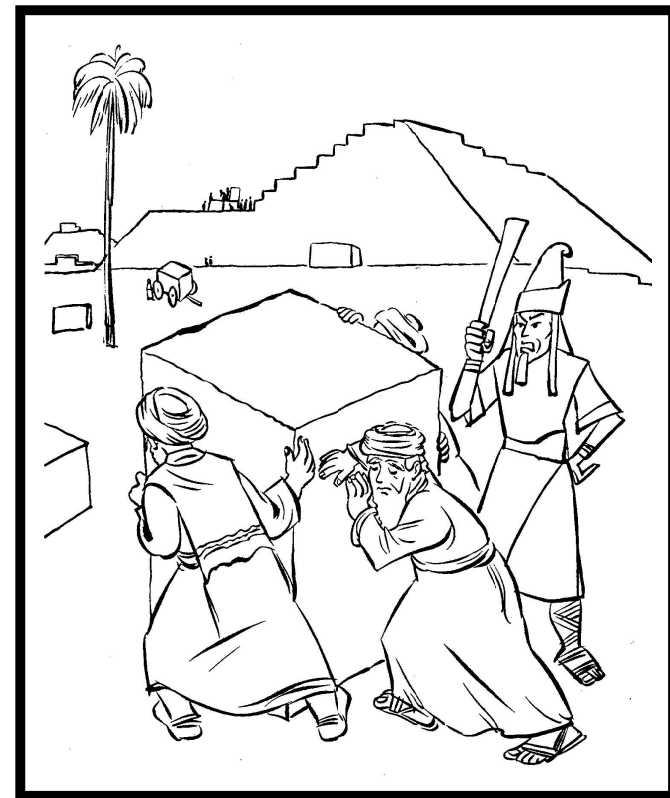
וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבָדָה קָשָׁה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר: וַיַּעֲבֹדוּ מִצְרַיִם

אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ:

The בני ישראל were afraid that בני ישראל would become stronger than them, so they made terrible גזרות upon בני ישראל so that this wouldn't happen:

- ♦ “בלֵב הַיָּאֹרָה תְּשִׁיבוּהוּ”
- ♦ עֲבוּדַת פָּרֶךְ
- ♦ “וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ שְׂרֵי מַסִּים...”

וּנְצַעַק אֶל יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וְיִשְׁמַע יְיָ אֶת קִלְנוּ, וְיִרָא
אֶת עֲנִינוּ וְאֶת עֲמָלְנוּ וְאֶת לַחֲצֵנוּ.

תפילות בני ישראל cried out to 'ה in every possible way, begging 'ה to answer their

The הגדה tells us: "יִשְׁמַע ה' אֶת קִלְנוּ"

- תפילות all of our 'ה listened to

Harav Chaim Kanievsky זצ"ל teaches us here that our davening is **very powerful!** We have to always turn to 'ה and ask Him to help us, even if we have to daven many times! תפילה is what we can do when we want 'ה to help us!

וְנִצַּעַק אֵל יי אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיְהִי בַיָּמִים
הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם, וַיֵּאָנְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן
הָעֲבוּדָה וַיִּזְעָקוּ, וַתַּעַל שׁוֹעַתָם אֶל הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבֹדָה.

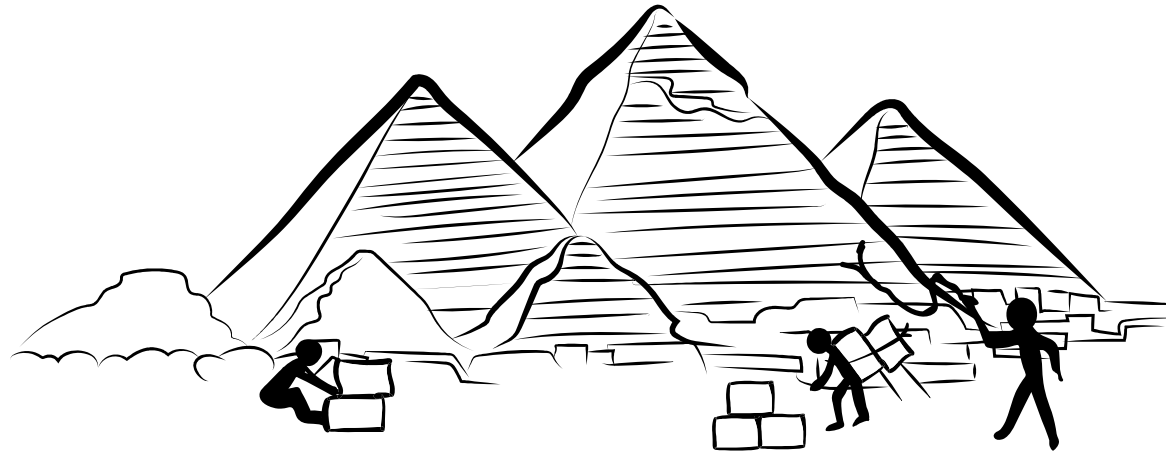
וַיִּשְׁמַע יי אֶת קִלְנוֹ, כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת
נַאֲקָתָם, וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם, אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב.

וַיֵּרָא אֶת עֲנֵינּוּ, זוֹ פְרִישׁוֹת דֶּרֶךְ אֶרֶץ, כְּמָה
שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּדַע אֱלֹהִים.

וְאֵת עַמְלֵנוּ, אֱלוֹהֵי הַבְּנִים. כָּמָה
שֶׁנֶּאֱמַר: כָּל הַיּוֹם הַיְלֹוֹד הַיְאֹרָה
תִּשְׁלִיכֶהוּ וְכָל הַבַּת תִּחִיּוֹן.

וְאֵת לַחֲצֵנוּ, זֹה הַדְּחָק, כָּמָה שֶׁנֶּאֱמַר: וְגַם רָאִיתִי אֶת הַלַּחֲץ
אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים אֹתָם.

וַיּוֹצֵאֵנוּ יְיָ מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה, וּבְזֶרַע נְטוּיָה, וּבְמִרְא
גָּדֹל, וּבְאֹתוֹת וּבְמִפְתִּיּוֹת.

וַיּוֹצֵאֵנוּ יְיָ מִמִּצְרַיִם, לֹא עַל יְדֵי מַלְאָךְ, וְלֹא עַל יְדֵי שָׂרָף, וְלֹא עַל
יְדֵי שְׂלִיחַ, אֲלָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֶצְמוֹ. שְׁנַאֲמַר:

מִצְרַיִם, He himself took us out of
מַלְאָכִים His He did not use His
or any other messengers.

וְעַבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה, וְהִפִּיתִי כָּל בְּכוֹר
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה, וּבְכֹל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם
אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים. אֲנִי יי.

וְעַבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה - אֲנִי וְלֹא מִלְּאָךְ;
וְהִפִּיתִי כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם - אֲנִי וְלֹא שְׂרָף;
וּבְכֹל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים - אֲנִי וְלֹא הַשְּׁלִיחַ;
אֲנִי יי - אֲנִי הוּא וְלֹא אַחֵר.

בִּיד חֲזָקָה, זֹה הַדָּבָר, כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר: הִנֵּה יַד יְיָ הוֹיָה בְּמִקְנֶה אֲשֶׁר
בַּשָּׂדֶה, בַּסּוּסִים, בַּחֲמֹרִים, בַּגְּמָלִים,

בַּבָּקָר וּבַצֹּאן, דָּבָר כָּבֵד מְאֹד. וּבְזָרַע נְטוּיָה, זֶה הַחֶרֶב,
כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר: וַחֲרָבוֹ שְׁלֹפָה בְּיָדוֹ, נְטוּיָה עַל יְרוּשָׁלָּיִם.

וּבַמּוֹרָא גָדוֹל, זֶה גְלוּי שְׂכִינָה. כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר, אוֹ הַנְּסָה
אֱלֹהִים לָבֵא לְקַחַת לוֹ גּוֹי מִקְרֵב גּוֹי בְּמַסּוֹת בְּאֶתֶת
וּבַמּוֹפְתִים וּבַמְלַחֲמָה וּבִיד חֲזָקָה וּבְזָרוּעַ נְטוּיָה וּבַמּוֹרָאִים
גְדוֹלִים כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֵיךָ.:

וּבְאֲתוֹת, זֶה הַמָּטָה, כִּמָּה שְׁנֵאמַר: וְאֵת הַמָּטָה
הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדְךָ, אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ אֵת הָאֲתוֹת.
וּבְמוֹפְתִים, זֶה הַדָּם, כִּמָּה שְׁנֵאמַר: וְנָתַתִּי מוֹפְתִים בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

When saying each of the following 3 phrases,
we remove some wine from the כּוּס.

דָּם וְאֵשׁ וְתִמְרוֹת עֶשֶׂן.

דָּבָר אַחֵר: בְּיַד חֲזָקָה שְׁתִּים, וּבְזֶרַע נְטוּיָה שְׁתִּים,
וּבְמוֹרָא גָדוֹל שְׁתִּים, וּבְאֲתוֹת שְׁתִּים, וּבְמוֹפְתִים שְׁתִּים.

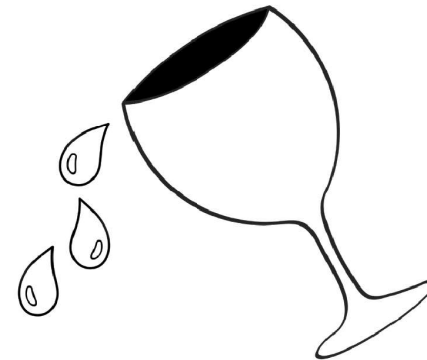
When saying each of the following 10 מכות, we remove some wine from the כוס.

אֵלוֹ עֲשׂוּ מִכּוֹת שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ.
 הוּא עַל הַמַּצֵּרִים בְּמַצֵּרִים, וְאֵלוֹ הֵן:
 דָּם. צְפִירְדַּע. כְּנִים. עָרוֹב. דְּבַר. שְׁחִין.
 בְּרָד. אֲרָבָה. חֲשָׁן. מַכַּת בְּכוֹרוֹת.

We take away a little bit of our שמחה (of being freed from מצרים) to show that we are not happy about the downfall of the מצרים. We do this by removing a drop of wine from the כוס when saying each מכה.

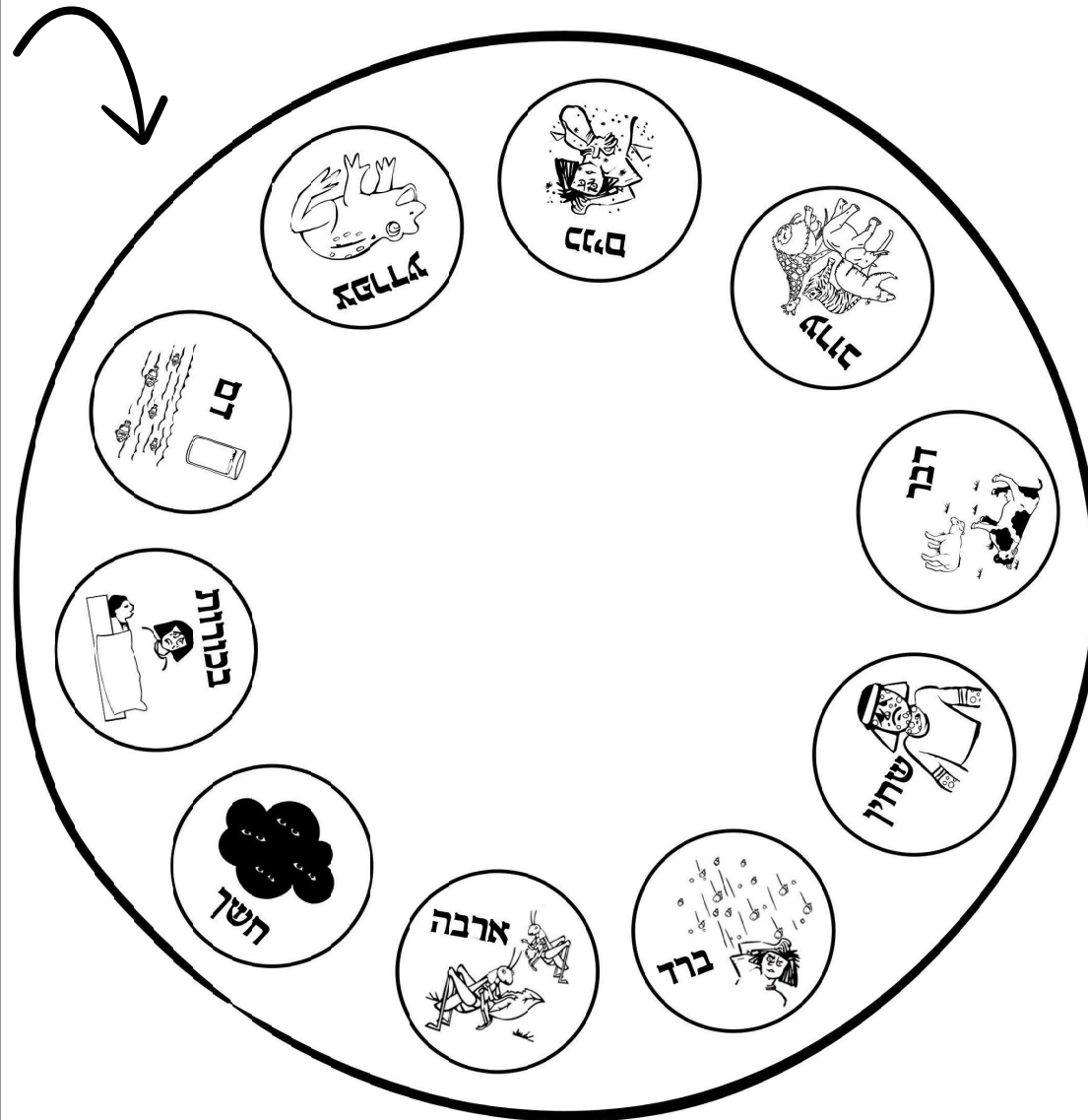
Harav Chaim Kanievsky זצ"ל used his *pinky* finger to do this.

Attachment

#4-

Students color the makkos. Then they cut out the attached wheel. They should also cut out the large drop of wine which will reveal the makkah underneath, and connect to the center of the page with a paper fastener.

When saying each of the following 3 phrases,
we remove some wine from the כוס.

רַבִּי יְהוּדָה הִיָּה נוֹתֵן בָּהֶם סַמָּנִים:
דַּצ"ךְ. עַד"ש. בְּאַח"ב:

_____ אַ רֹב

_____ אַ קַר

_____ אַ כֵּן

_____ אַ פֶּ

_____ אַ פֶּרֶדָּה

_____ אַ נֵם

“דצ”ך, ע”ש, באח”ב”
was carved into the מטה משה רבינו.

דצ”ב - המכות שנעשו על ידי אהרן
עד”ש - המכות שנעשו על ידי משה
באח”ב - המכות שנעשו על ידי ה’

_____ אַ רֶדָּה

_____ אַ רֶבֶה

_____ אַ שֶׁן

_____ אַ כּוֹרוֹת

רַבִּי יוֹסִי הַגְּלִילִי אוֹמֵר: מִנֵּין אַתָּה אוֹמֵר שֶׁלְּקוֹ הַמִּצְוֹת בְּמִצְוֹת
עֲשׂוֹת מִכּוֹת וְעַל הַיָּם לְקוֹ חֲמִשִּׁים מִכּוֹת? בְּמִצְוֹת מָה הוּא אוֹמֵר?
וַיֹּאמְרוּ הַחֲרֻטָּמִים אֶל פֶּרְעֹה: אֲצַבֵּעַ אֱלֹהִים הוּא, וְעַל הַיָּם מָה הוּא
אוֹמֵר? וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה ה' בְּמִצְוֹתָיו, וַיֵּרָאוּ
הָעָם אֶת ה', וַיֹּאמְרוּ בְּיָדֵינוּ וּבְמִשְׁחֵנוּ עֲבָדוּ. כִּמָּה לְקוֹ בְּאֲצַבַּע? עֲשׂוֹת מִכּוֹת.
אָמֹר מֵעַתָּה: בְּמִצְוֹת לְקוֹ עֲשׂוֹת מִכּוֹת וְעַל הַיָּם לְקוֹ חֲמִשִּׁים מִכּוֹת.

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר: מִנֵּין שֶׁכָּל מִכָּה וּמִכָּה שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא עַל הַמִּצְוֹת בְּמִצְוֹת הַיָּתֵה שֶׁל אַרְבַּע מִכּוֹת? שְׁנַאֲמַר: יִשְׁלַח

בַּם חֶרוֹן אִפּוֹ, עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה, מִשְׁלַחַת מְלֹאכֵי רָעִים. עֲבָרָה
אֶחָת, וְזַעַם שְׁתֵּים, וְצָרָה שְׁלֹשׁ, מִשְׁלַחַת מְלֹאכֵי רָעִים אַרְבַּע.
אָמור מֵעַתָּה: בְּמִצְרִים לָקוּ אַרְבָּעִים מִכּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ מֵאֲתֵים מִכּוֹת.

רַבִּי עֲקִיבָא אֹמֵר: מִנֵּין שְׁכָל מִכָּה וּמִכָּה שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
עַל הַמִּצְרִים בְּמִצְרַיִם הִיָּתָה שֶׁל חָמֵשׁ מִכּוֹת? שְׁנֵאמַר: יִשְׁלַח בָּם
חֶרוֹן אִפּוֹ, עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה, מִשְׁלַחַת מְלֹאכֵי רָעִים. חֶרוֹן אִפּוֹ אֶחָת,
עֲבָרָה שְׁתֵּים, וְזַעַם שְׁלוֹשׁ, וְצָרָה אַרְבַּע, מִשְׁלַחַת מְלֹאכֵי רָעִים חָמֵשׁ.
אָמור מֵעַתָּה: בְּמִצְרַיִם לָקוּ חָמֵשִׁים מִכּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ חָמֵשִׁים
וּמֵאֲתֵים מִכּוֹת.

We speak about the חסדים that ה' did for us, and we point out that even if He would have done some of them, דיינו, it would be enough to praise him!

כִּמָּה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לַמָּקוֹם עָלֵינוּ!

- דֵּינּוּ. אֱלוֹ הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא עָשָׂה בָּהֶם שְׂפָטִים,
- דֵּינּוּ. אֱלוֹ עָשָׂה בָּהֶם שְׂפָטִים, וְלֹא עָשָׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם,
- דֵּינּוּ. אֱלוֹ עָשָׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם, וְלֹא הֲרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם,
- דֵּינּוּ. אֱלוֹ הֲרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת מַמוֹנָם,
- דֵּינּוּ. אֱלוֹ נָתַן לָנוּ אֶת מַמוֹנָם וְלֹא קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם,
- דֵּינּוּ. אֱלוֹ קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם וְלֹא הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחַרְבָּה,

אלו העבירנו בתוכו בחרבה ולא שקע צרינו בתוכו. דינו.

אלו שקע צרינו בתוכו ולא ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה. דינו.

אלו ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה ולא האכילנו את המן. דינו.

אלו האכילנו את המן ולא נתן לנו את השבת, דינו.

אלו נתן לנו את השבת, ולא קרבנו לפני הר סיני, דינו.

אלו קרבנו לפני הר סיני, ולא נתן לנו את התורה. דינו.

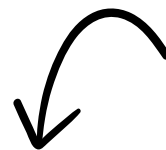
אלו נתן לנו את התורה ולא הכניסנו לארץ ישראל, דינו.

אלו הכניסנו לארץ ישראל ולא בנה לנו את בית הבחירה. דינו.

עַל אַחַת, כַּמָּה וְכַמָּה, טוֹבָה כְּפוּלָה וּמְכַפֶּלֶת לַמָּקוֹם עָלֵינוּ:
שֶׁהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם, וְעָשָׂה בָּהֶם שְׂפָטִים, וְעָשָׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם, וְהָרַג אֶת
בְּכוֹרֵיהֶם, וְנָתַן לָנוּ אֶת מַמּוֹנָם, וְקָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם, וְהָעֲבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ
בַּחֲרָבָה, וְשָׁקַע צָרְנוֹ בְּתוֹכוֹ, וְסִפֵּק צָרְכֵנוּ בַּמְדָּבָר אַרְבַּעַיִם שָׁנָה, וְהֶאֱכִילָנוּ
אֶת הַמָּן, וְנָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת, וְקִרְבָּנוּ לְפָנֵי הַר סִינַי, וְנָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה,
וְהַכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּבָנָה לָנוּ אֶת בֵּית הַבְּחִירָה לְכַפֵּר עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ.

We mention 15 different wonderful חסדים that ה' has done for us, from taking us out of מצרים to building the בית המקדש!

-Attachment #5-
Students cut the attachment and they fold over the 2 sides on the lines.
Glue it into this space.

רַבֵּן גַּמְלִיאֵל says that the following is the
main part of יציאת מצרים.

רַבֵּן גַּמְלִיאֵל הֵיאָה אֹמֵר: כָּל שְׁלֹא אָמַר שְׁלֹשָׁה
דְּבָרִים אֵלוֹ בַּפֶּסֶחַ, לֹא יֵצֵא יְדֵי חֹבְתוֹ, וְאֵלוֹ הֵן:

-Attachment #6-

Students cut the "3" attachment
and they fold it to create a 3 that
opens. Glue it into this space.

ה' פסח על בתי
בני ישראל במכת
בכורות.

שלא הספיק
הקצת להחמיץ.

שמררו המצרים
את חיי בני ישראל.

פֶּסֶחַ, מִצָּה, וּמְרוֹר.

It is not enough to just eat
פסח, מצה, מרור at the סדר.
We must also talk about them!
Only in this way do we fulfill the מצוה of
ספור יציאת מצרים.

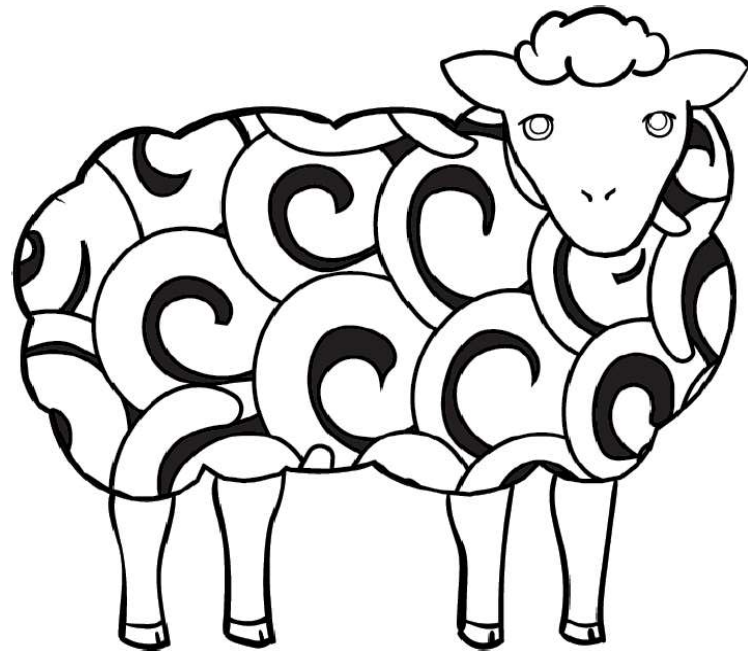
מגיד

הגדה

פֶּסַח שֶׁהָיוּ אֲבוֹתֵינוּ אוֹכְלִים בְּזִמַּן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קָיָם, עַל שׁוֹם מָה?

עַל שׁוֹם שֶׁפֶּסַח הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הוּא עַל בְּתֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם,
שֶׁנֶּאֱמַר: וְאָמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח
הוּא לִי, אֲשֶׁר פֶּסַח עַל בְּתֵי
בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנֹגֵפוֹ אֶת
מִצְרַיִם, וְאֶת בְּתֵינוּ הִצִּיל וַיִּקַּד
הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲוּ.

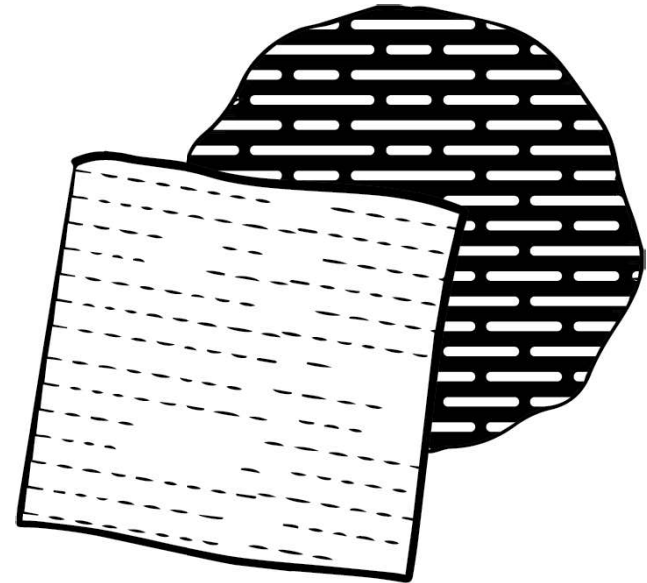

We point to or lift the מצות.

מִצָּה זֹאת שָׂאנוּ אוֹכְלִים, עַל שׁוּם מָה?

עַל שׁוּם שְׁלֵא הִסְפִּיק בְּצֵקָם שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ לְהַחֲמִיץ עַד שֶׁנִּגְלָה עֲלֵיהֶם
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וּגְאָלָם, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֹּאפּוּ אֶת הַבֶּצֶק אֲשֶׁר
הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֶגֶת מִצוֹת, כִּי לֹא חָמֵץ,
כִּי גֵרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יִכְלוּ לְהַתְמַהֵמָה,
וְגַם צִדָּה לֹא עָשׂוּ לָהֶם.

We point to or lift the מרור.

מָרֹר זֶה שְׂאֲנוֹ אוֹכְלִים, עַל שׁוֹם מָה?

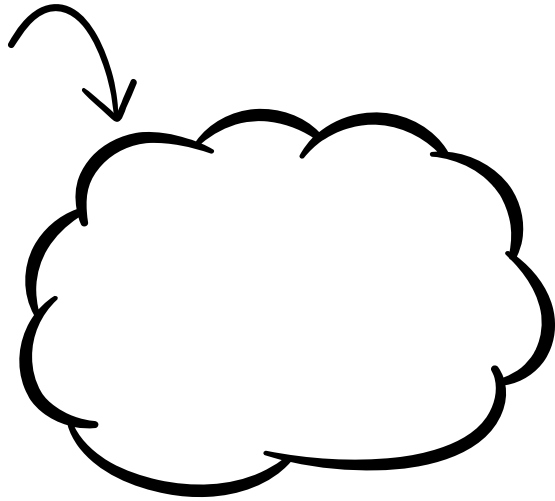
עַל שׁוֹם שְׂמַרְרוּ הַמִּצְרִים אֶת
חַיֵּי אֲבוֹתֵינוּ בַּמִּצְרִים, שְׁנֵאמַר:
וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה,
בַּחֲמֹר וּבִלְבָנִים וּבְכָל עֲבֹדָה
בַּשָּׂדֶה אֶת כָּל עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר
עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרוֹךְ.

A person should always feel as if
he *himself* went out of מצרים!

Students should
draw a picture
reflecting how
they would feel
if they were in
Mitzrayim...

בְּכֹל דּוֹר וָדוֹר חַיֵּב אָדָם לִרְאוֹת
אֶת עַצְמוֹ כְּאִלּוּ הוּא יָצָא מִמִּצְרַיִם,
שֵׁנְאֵמֵר: וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא
לֵאמֹר, בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי
בְּיָצְאֹתִי מִמִּצְרַיִם. לֹא אֶת אֲבוֹתֵינוּ
בְּלֶבֶד גָּאֵל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲלָא
אֲף אוֹתֵנוּ גָאֵל עִמָּהֶם, שֵׁנְאֵמֵר:
וְאוֹתֵנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם, לְמַעַן הִבִּיא
אֹתָנוּ, לָתֵת לָנוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם.

We cover the מצות and lift up the כוס when saying 'לפיכך'.

לְפִיכֶךָ אֲנַחְנוּ חִיבִים לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבַּח, לְפָאֵר, לְרוֹמֵם,
 לְהַעֲדָר, לְבָרֵךְ, לְעַלֵּה וּלְקַלֵּם לְמִי שְׁעָשָׂה לְאַבוֹתֵינוּ וְלָנוּ אֶת כָּל
 הַנְּסִים הָאֵלֶּה: הוֹצִיאָנוּ מֵעֲבָדוֹת לְחֵרוֹת, מִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה, וּמֵאֲבֵל
 לְיוֹם טוֹב, וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹר גָּדוֹל, וּמִשְׁעָבוֹד לְגֵאֻלָּה. וְנֹאמַר לְפָנָיו
 שִׁירָה חֲדָשָׁה: הַלְלוּהָ.

Students color the outlined words.

We use 10 different words of שִׁבַּח for 'ה' for all the נְסִים that He did for us! This reminds us of the 10 מִנּוֹת that 'ה' brought to מצרים!

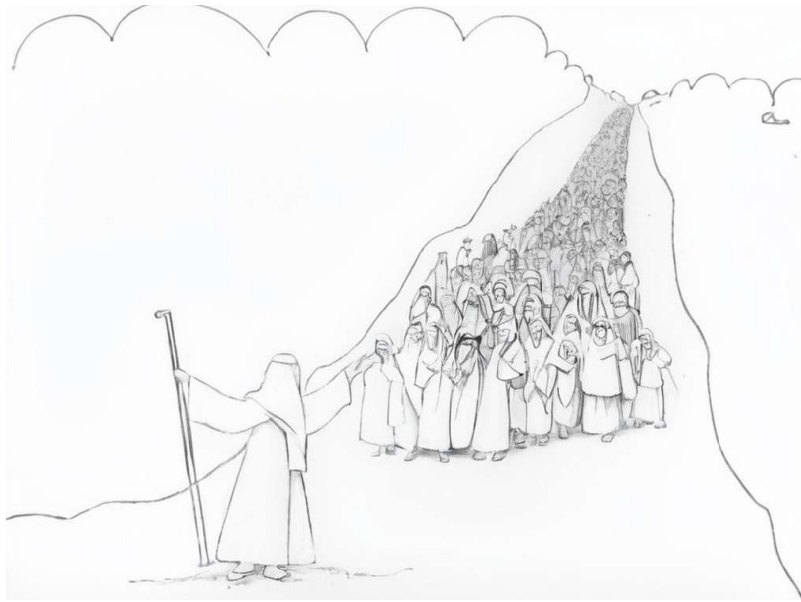
We do not make a *ברכה* before saying הלל, because at the סדר we don't say the entire הלל at once. Only part of it is said now, and the other part is said later.

We uncover the מצות and start saying the first part of הלל.

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ, הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ. יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם. מִמְזַרְח שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ מְהֵלָל שֵׁם יְיָ. רַם עַל כָּל גּוֹיִם
יְיָ, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ. מִי כִי אֱלֹהֵינוּ הַמְגַבִּיהִי לַשָּׁבֶת, הַמְשִׁפִּילִי
לְרֹאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. מְקִימֵי מַעֲפָר דָּל, מַאֲשִׁפֹּת יָרִים אֲבִיוֹן,
לְהוֹשִׁיבֵי עַם נְדִיבִים, עַם נְדִיבֵי עַמּוֹ. מוֹשִׁיבֵי עֶקְרֹת הַבַּיִת, אִם
הַבָּנִים שְׂמִיחָה. הַלְלוּיָהּ.

בַּצֵּאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֵעֵז, הִיְתָה
יְהוּדָה לְקַדְשׁוֹ, יִשְׂרָאֵל מִמְשָׁלוֹתָיו. הֵיּם רָאָה וַיִּנָּס, הֵיְרֵדוּן יִסֹּב
לְאַחֹר. הֶהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים, גְּבַעוֹת כְּבָנֵי צֹאן. מַה לָּךְ הֵיּם כִּי

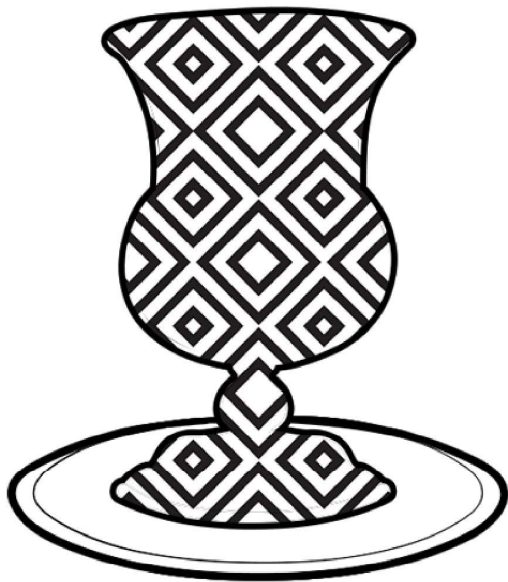

תָּנוּס, הֵיְרֵדוּן תִּסָּב לְאַחֹר, הֶהָרִים
תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים, גְּבַעוֹת כְּבָנֵי צֹאן.
מִלְפָּנֵי אָדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ, מִלְפָּנֵי
אֱלוֹהֵי יַעֲקֹב. הֵהִפְכִי הַצּוּר אֶגָּם
מֵיּם, חִלְמִישׁ לְמַעַיְנוּ מָיִם.

We cover the מצות and lift up the כוס for the next 2 ברכות.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר גָּאֵלְנוּ וְגָאֵל אֶת אֲבוֹתֵינוּ
מִמִּצְרַיִם, וְהִגִּיעַנוּ לַלַּיְלָה הַזֶּה לֶאֱכֹל בּוֹ מִצֶּה וּמִרֹז. כֵּן יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ יִגִּיעַנוּ לְמוֹעֲדִים וְלִרְגָלִים אַחֲרַיִם הַבָּאִים לְקִרְאתָנוּ לְשָׁלוֹם,

שְׂמֵחִים בְּבִנְיַן עִירָךְ וְשָׂשִׁים בַּעֲבוּדָתְךָ. וְנֹאכֵל
שָׁם מִן הַזְּבָחִים וּמִן הַפְּסָחִים (בְּמוֹצַאי שַׁבַּת:
מִן הַפְּסָחִים וּמִן הַזְּבָחִים) אֲשֶׁר יִגִּיעַ דָּמָם
עַל קִיר מִזְבֵּיחֶךָ לְרִצּוֹן, וְנוֹדָה לְךָ שִׁיר חֲדָשׁ
עַל גְּאֻלְתָּנוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשֵׁנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי,
גָּאֵל יִשְׂרָאֵל.

We drink the second כוס.

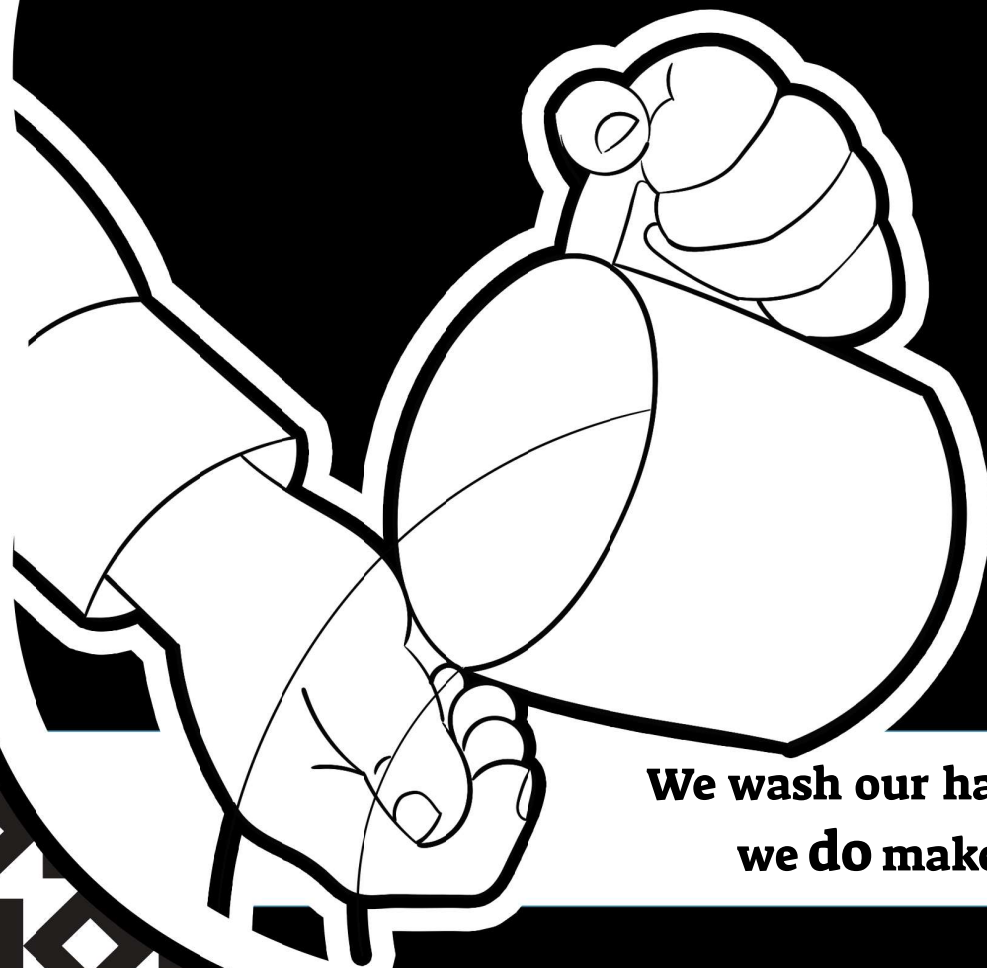
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא
פְּרֵי הַגֶּפֶן.

ארבע כוסות

כוס שניה

רְחִיצָה

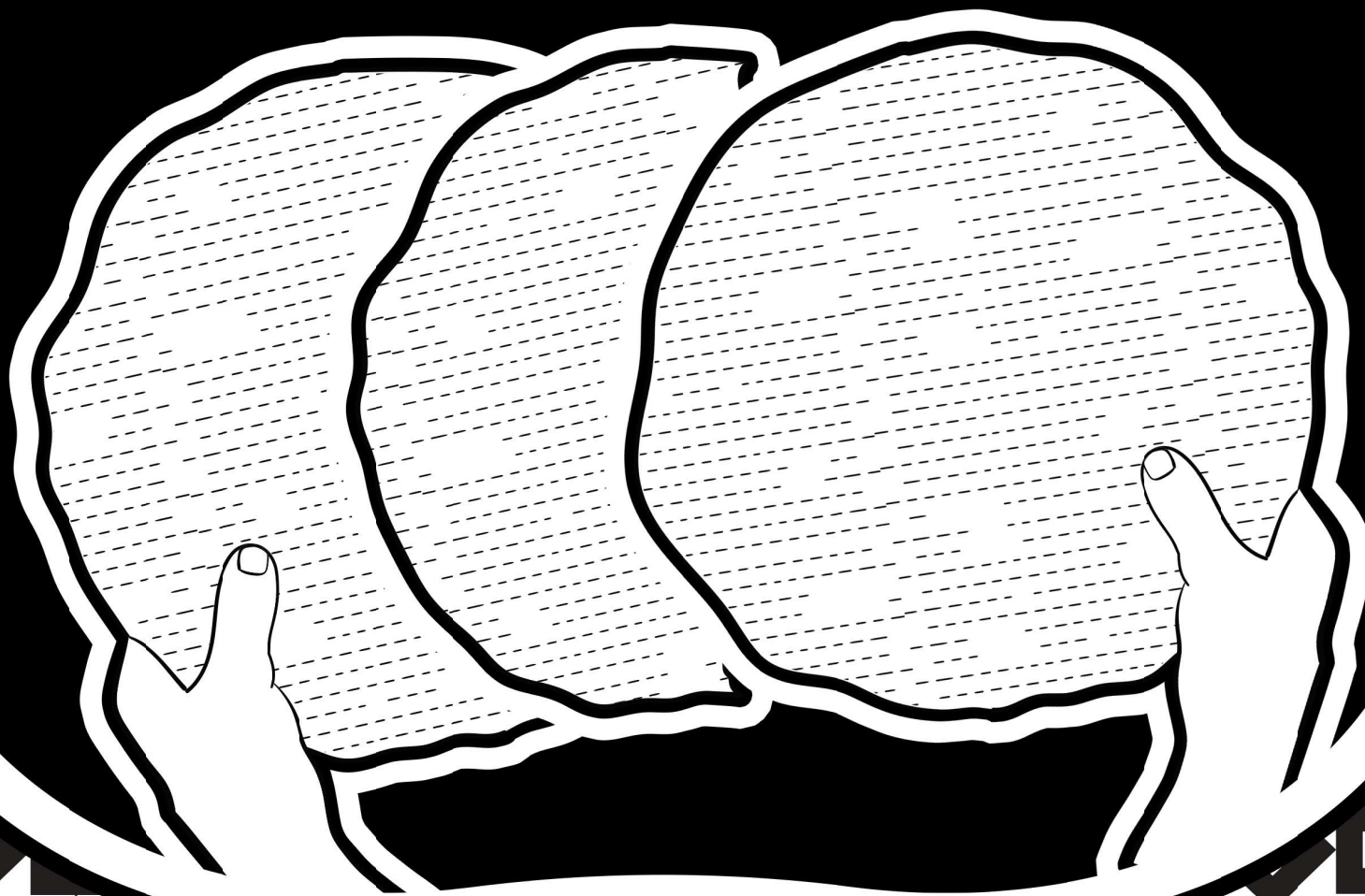
We wash our hands before eating מצה and
we do make a ברכה of נטילת ידים.

רְחֻצָה

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם.

מוציא קצה

מוציא מצה

We pick up all 3 מצות and make the ברכה of המוציא:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמוֹצִיא
לֶחֶם מִן הָאָרֶץ.

We put down the bottom מצה and continue:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מִצָּה.

מרוח

מָרוֹר

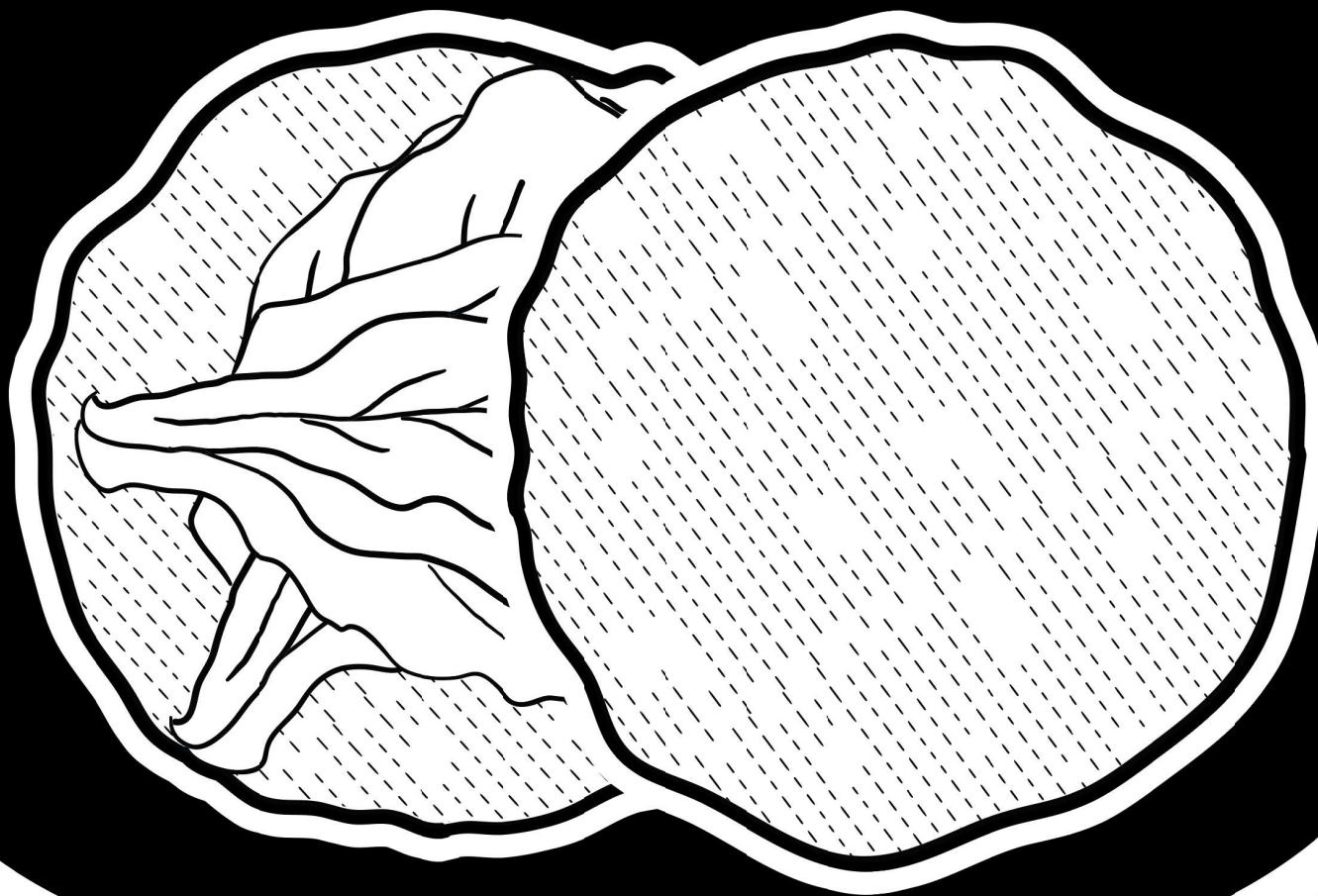
We take a **בזית** of **מרור**, dip it into **חרוסת**,
and make the following **ברכה**:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצָוָנוּ עַל אֲכִילַת מָרוֹר.

We don't make a **בורא פרי האדמה** and we do not lean.

כּוּרָה

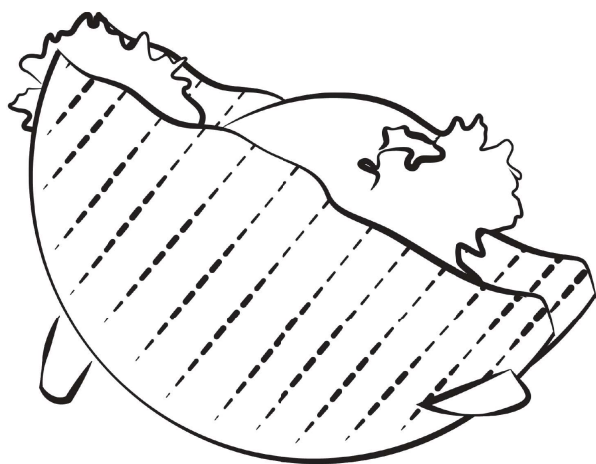
We take a מצה of כזית (ישראל) and a כזית of מרור and eat them together like a 'sandwich'.

Before we eat the sandwich, we say:

זְכוֹר לְמִקְדָּשׁ כְּהֵלֵל.

בְּיַמֵּינוּ עָשָׂה הֵלֵל בְּזִמְנֵי שְׁבִיטַת הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קָיָם: הָיָה

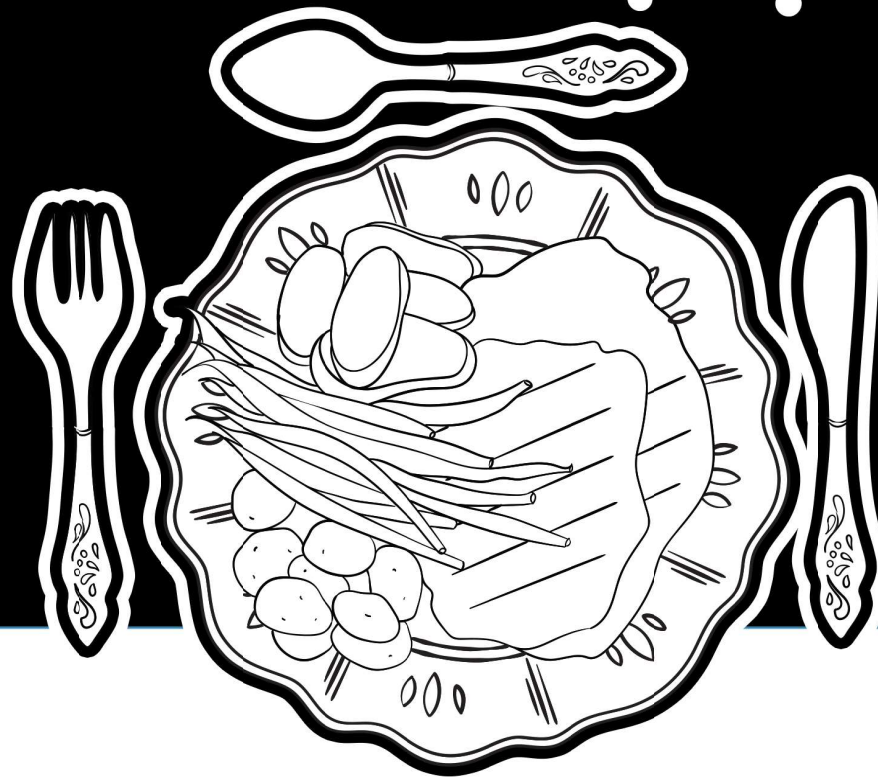

כּוֹרֵךְ מִצָּה וּמְרוֹר וְאוֹכֵל

בְּיַחַד, לְקַיֵּם מֵה שֶׁנֶּאֱמַר:

”עַל מִצּוֹת וּמְרוֹרִים יֹאכְלֵהוּ.”

שֶׁלֶחַן עֹזֵר:

We eat the סעודה with great שמחה!

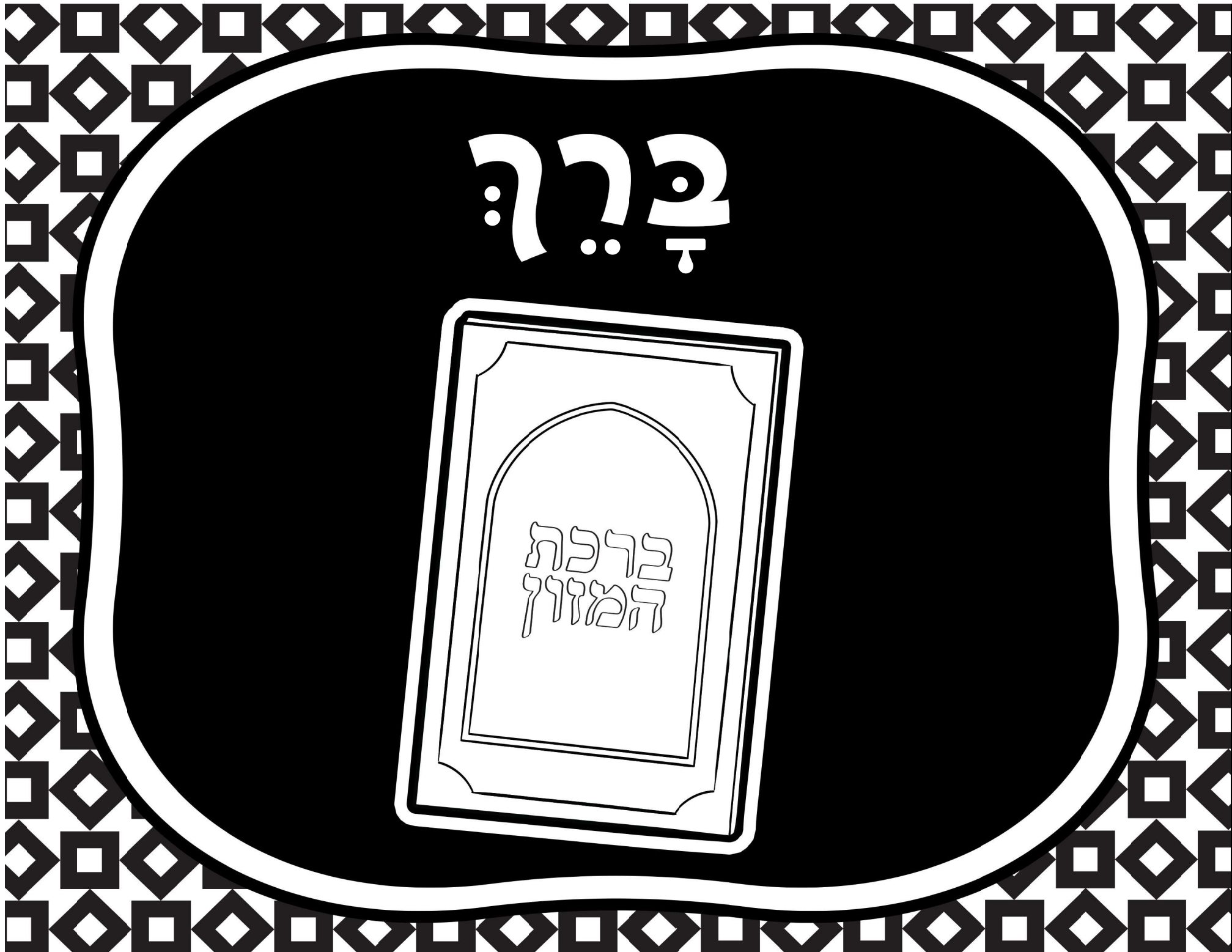
צפון

We take out the אפיקומן (the part of the middle מצה that was hidden), and we eat a כזית to remember the קרבן פסח.

Many people are careful to eat the אפיקומן before חצות (midnight). One may not eat after the אפיקומן.

פּוּרָה

בְּרֵכַת הַמַּזְוֵן

ד. כוסות The wine is poured for the third cup of the

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, בְּשׁוּב יי אֶת שְׂבִיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחַלְמִים. אֲזַי מָלֵא שְׁחוּק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רָנָה. אֲזַי יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם: הֲגִדִיל יי לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהִים. הֲגִדִיל יי לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, הָיִינוּ שְׂמִיחִים. שׁוּבָה יי אֶת שְׂבִיבַתנוּ כְּאֶפְיָקִים בְּנֶגֶב. הֲזָרְעִים בְּדַמְעָה, בְּרָנָה יִקְצְרוּ. הַלֹּחַף יִלֵּךְ וּבִכָּה נִשְׂא מִשְׁךְ הַזָּרַע, בֹּא יבֹא בְרָנָה נִשְׂא אֶלְמֹתֵינוּ.

המסובים עונים: יהי שם יי מְבָרֵךְ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם.

המזמן חוזר אומר: יהי שם יי מְבָרֵךְ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם.

ומוסיף עוד: בְּרֵשׁוֹת מְרַנֵּן וּרְבִנֵן וּרְבוּתֵי, נְבָרֵךְ [אֱלֹהֵינוּ] שְׂאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ.

המסבים עונים: בְּרוּךְ [אֱלֹהֵינוּ] שְׂאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבִטְוִבוֹ חֵיֵינוּ.

המזמן חוזר: בְּרוּךְ [אֱלֹהֵינוּ] שְׂאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבִטְוִבוֹ חֵיֵינוּ.

A תפילה and thanks for food and nourishment.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הֵזַן אֶת הָעוֹלָם
כָּלֹ בְטוֹבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, הוּא נוֹתֵן לֶחֶם לְכֹל
בְּשׂוֹר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדֹו. וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא חָסֵר
לָנוּ, וְאֵל יַחֲסֵר לָנוּ מִזֶּזֶן לְעוֹלָם וָעֶד. בִּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל,
כִּי הוּא אֵל זֶן וּמִפְרִנֵּס לְכֹל וּמִטֵּיב לְכֹל, וּמִכֵּין מִזֶּזֶן
לְכֹל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הֵזַן אֶת הַכֹּל.

A תורה of thanks for ארץ ישראל, the תורה, and
for taking care of our needs.

נוֹדָה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֹמֶדָה
טוֹבָה וְרַחֲבָה, וְעַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם,
וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים, וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׁרֵנוּ,
וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ, וְעַל חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ, וְעַל חַיִּים
חַן וְחֶסֶד שֶׁחֻנַּנְתָּנוּ, וְעַל אֲכִילַת מַזֶּן שֶׁאַתָּה זָן וּמִפְרִנִּים
אוֹתָנוּ תָּמִיד, בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה:

וְעַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֲנַחֲנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ,
יְתַבַּרְךָ שְׁמֶךָ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. כַּפֶּתוֹב:
וְאֶכְלֶתָּ וְשָׂבַעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה
אֲשֶׁר נָתַן לָךְ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמָּזוֹן:

A תפילה for the rebuilding of ירושלים and
that only 'ה should take care of our needs.

רַחֵם נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ
וְעַל צִיּוֹן מְשֻׁכָּן כְּבוֹדָךְ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשֻׁחָךְ

וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ: אֱלֹהֵינוּ
אָבֵינוּ, רַעֲנוּ זִמְנֵנוּ פְּרַנְסֵנוּ וְכַלְכְּלֵנוּ וְהַרְוִיחֵנוּ, וְהַרְוַח לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה מִכָּל צָרוֹתֵינוּ. וְנָא אֵל תִּצְרִיכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
לֹא לַיָּדַי מִתְּנַת בְּשׂוֹר וְדָם וְלֹא לַיָּדַי הַלְּוָאֲתָם, כִּי אִם
לְיַדְךָ הַמַּלְאָה הַפְּתוּחָה הַקְּדוֹשָׁה וְהַרְחָבָה, שֶׁלֹּא נִבּוֹשׁ
וְלֹא נִכָּלֵם לְעוֹלָם וָעֶד.

בשבת:

רְצֵה וְהַחֲלִיצֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַשַּׁבָּת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
הַזֶּה. כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ לְשַׁבַּת בּוֹ וְלַנּוֹחַ בּוֹ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת רְצוֹנְךָ.

וּבְרָצוֹנְךָ הִנִּיחַ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁלֹּא תִהְיֶה צָרָה וַיִּגְוֶן וְאִנְחָה בְּיוֹם מְנוּחָתֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ בְּנִחְמַת צִיּוֹן עִירָךְ וּבְבִנְיִן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָׁךְ כִּי אַתָּה הוּא בַעַל הַיְשׁוּעוֹת
וּבַעַל הַנְּחָמוֹת.

יום טוב for תפילה A special

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וַיָּבֵא וַיִּגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד
וַיִּזְכֹּר זְכוֹרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ, וַיִּזְכְּרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וַיִּזְכְּרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ, וַיִּזְכְּרוֹן
יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָׁךְ, וַיִּזְכְּרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפִלִּיטָה לְטוֹבָה
לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה זְכוֹרֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ
לְטוֹבָה וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבָרְכָהּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חוּס
וְחַנּוּן וּרְחָם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וּרְחוּם אַתָּה

וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, בּוֹנֵה בְרַחֲמָיו יְרוּשָׁלַיִם. אָמֵן.

A special הכרת הטוב of תפילה -
giving thanks and showing appreciation.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל אָבִינוּ מִלְכֵנוּ.
אֲדִירָנוּ בּוֹרְאָנוּ גֹאֲלֵנוּ יּוֹצְרֵנוּ קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב רוֹעֵנוּ.
רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל שְׂבָכָל יוֹם וַיּוֹם
הוּא הַטֵּיב, הוּא מְטִיב, הוּא יֵטִיב לָנוּ. הוּא גֹמְלָנוּ הוּא

גוֹמְלֵנוּ הוּא יְגַמְלֵנוּ לְעַד, לַחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרוּחַ
הַצֵּלָה וְהַצְלָחָה, בְּרָכָה וְיִשׁוּעָה נְחֻמָּה פְּרִנְסָה וְכִלְכָּלָה
וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב, וּמְכַל טוֹב לְעוֹלָם עַל
יְחִסְרָנוּ.

הַרְחֵמֵן הוּא יְמַלֹּךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

הַרְחֵמֵן הוּא יְתַבְּרֵךְ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים, וְיִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְעַד

וּלְנֵצַח נְצָחִים, וְיִתְהַדָּר בְּנוֹ לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

הַרְחַמֵּן הוּא יִפְרֹנְסֵנוּ בְּכָבוֹד.

הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁבֹּר עֲלֵנוּ מֵעַל צוֹאֲרֵנוּ, וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ
קוֹמְמִיּוֹת לְאֶרְצֵנוּ.

הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרָכָה מְרַבָּה בַּבַּיִת הַזֶּה, וְעַל
שְׁלַחַן זֶה שְׂאֵכְלֵנוּ עָלָיו.

הַרְחַמֵּן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב,
וַיִּבְשֹׂר לָנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת.

הַרְחֵמֶן הוּא יְבָרֶךְ אֶת [אָבִי מוֹרִי] בַּעַל הַבַּיִת
הַזֶּה. וְאֵת [אִמִּי מוֹרְתִי] בַּעֲלַת הַבַּיִת הַזֶּה,
אוֹתָם וְאֵת בֵּיתָם וְאֵת זֶרְעָם וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם.
אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ
אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל מְכַל כָּל, כֵּן יְבָרֶךְ
אוֹתָנוּ כָּלֵנוּ יַחַד בְּבִרְכָה שְׁלֵמָה, וְנֹאמֵר, אָמֵן.

בַּמְרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעָלֵינוּ זְכוֹת שְׁתֵּהא לְמִשְׁמֶרֶת
שְׁלוֹם. וְנִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יי, וְצַדִּיקָה מֵאֵלֵהי
יִשְׁעֵנוּ, וְנִמְצָא חַן וְשִׂכָל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם.

בשבת: הַרְחֵמֵן הוּא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ שֶׁבֶת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים.

הַרְחֵמֵן הוּא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שְׁכָלוֹ טוֹב. יוֹם שְׁכָלוֹ אָרוֹךְ.
יוֹם שְׁצַדִּיקִים יוֹשְׁבִים וְעֵטְרוֹתֵיהֶם בְּרֵאשִׁיָּהֶם
וְנֶהְנִים מְזִיו הַשְּׂכִינָה וִיהִי חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם.

הַרְחַמְּנוּ הוּא יִזְכֵּנוּ לִימֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.
מִגְדוֹל יְשׁוּעוֹת מַלְכוּתוֹ וְעֲשֵׂה חֶסֶד לְמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזֶרְעוֹ
עַד עוֹלָם. עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוּ, אָמֵן.

יִרְאוּ אֶת יְיָ קְדוֹשֵׁינוּ, כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו. כְּפִירִים רָשׁוּ
וְרַעֲבוּ, וְדֹרְשֵׁי יְיָ לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב. הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי
לְעוֹלָם חֶסְדּוֹ. פּוֹתַח אֶת יְדָהּ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן.
בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּיָי, וְהָיָה יְיָ מִבְּטָחוֹ. נַעֲר

הַיִּיתִי גַם זָקֵנְתִי, וְלֹא רָאִיתִי צַדִּיק נֶעְזָב, וְזָרְעוֹ
מִבֶּקֶשׁ לֶחֶם. יְיָ עֲזֵ לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

We drink the third כוס.

ארבע כוסות

כוס שלישית

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ,

אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

בוֹרֵא פְּרֵי הַגָּפֶן.

The כוס של אליהו is filled at this point. We now fill the fourth cup of the כוסות ד'. We open the door to the outside and say:

שִׁפְךָ חֲמַתְךָ אֶל הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ וְעַל מַמְלָכוֹת
אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ.
כִּי אָכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת
נְוֵהוּ הִשְׁמִימוּ. שִׁפְךָ עֲלֵיהֶם
זַעַמְךָ וְחֲרוֹן אַפֶּךָ יִשְׁיגֵם.
תִּרְדֹּף בְּאֵף וְתִשְׁמִידֵם מִתַּחַת

שְׁמֵי יי

הַלֵּל

הלל

We now continue to say the rest of הלל.

לֹא לָנוּ, יְיָ, לֹא לָנוּ, כִּי לְשִׁמְךָ יִתֵּן כְּבוֹד, עַל חֶסֶדְךָ עַל אֱמֻתְךָ.
לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיךָ נָתַתְּ אֱלֹהֵיהֶם. וְאֵלֵהֵינוּ בְּשָׁמַיִם, כֹּל
אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה. עֲצִבְיָהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם. פֶּה
לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ. אֲזַנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ,
אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְיחוּן. יְדֵיהֶם וְלֹא יִמְיִשוּן, רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלִכוּ,
לֹא יִהְיוּ בְּגִרוֹנָם. כְּמוֹתָם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם, כֹּל אֲשֶׁר בִּטַח בָּהֶם.

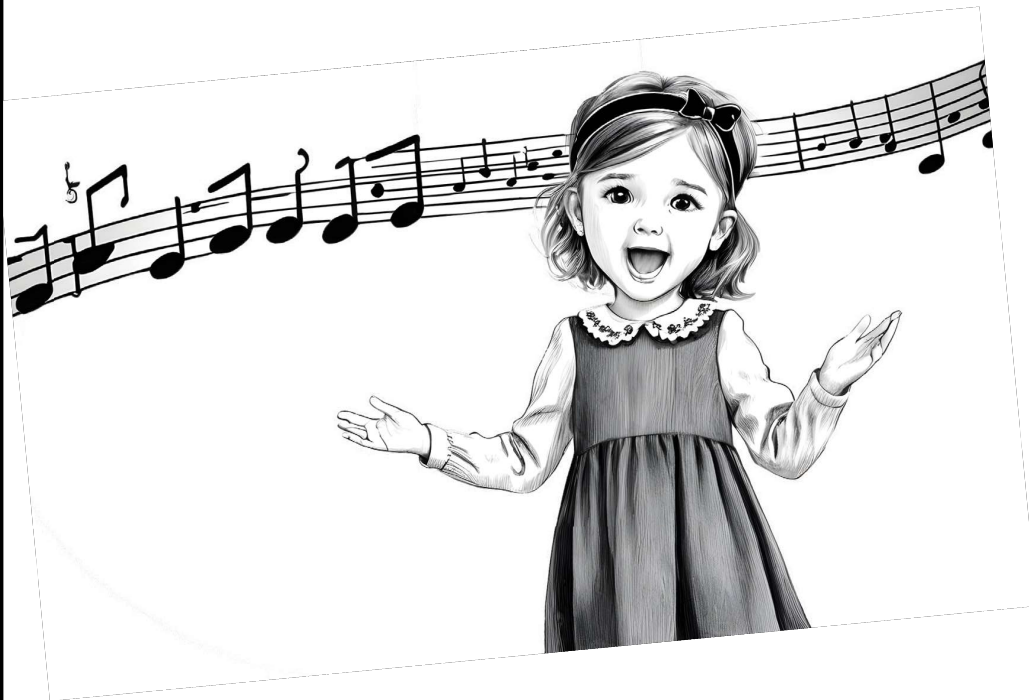
יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּיְי, עֲזָרָם וּמַגִּנָּם הוּא. בַּיֵּת אֶהְרֹן בְּטַחוּ בַּיְי,
עֲזָרָם וּמַגִּנָּם הוּא. יֵרְאֵי יְי בְּטַחוּ בַּיְי, עֲזָרָם וּמַגִּנָּם הוּא.

יְי זְכָרְנוּ יְבָרֵךְ. יְבָרֵךְ אֶת בַּיֵּת יִשְׂרָאֵל, יְבָרֵךְ אֶת בַּיֵּת אֶהְרֹן,
יְבָרֵךְ יֵרְאֵי יְי, הַקְּטַנִּים עִם הַגְּדֹלִים. יִסֵּף יְי עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם
וְעַל בְּנֵיכֶם. בְּרוּכִים אַתֶּם לַיְי, עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. הַשָּׁמַיִם
שָׁמַיִם לַיְי וְהָאָרֶץ נָתַן לַבְּנֵי אָדָם. לֹא הֵמַתִּים יְהַלְלוּ יְה וְלֹא
כָּל יֶרֶדִי דוּמָה. וְאַנְחָנוּ נְבָרֵךְ יְה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. הַלְלוּ יְה.

אֶהְבֶּתִי כִּי יִשְׁמַע יי אֶת קוֹלִי תַחֲנוּנָי. כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי
וּבְיָמַי אֶקְרָא. אֶפְפוּנֵי חֶבְלֵי מוֹת וּמְצָרֵי שְׂאוֹל מְצָאוּנֵי,
צָרָה וַיְגוֹן אֶמְצָא. וּבְשֵׁם יי אֶקְרָא: אָנָּה יי מַלְטָה נַפְשִׁי.
חַנוּן יי וְצַדִּיק, וְאֱלֹהֵינוּ מְרַחֵם. שִׁמְר פֶּתָאִים יי, דַּלּוֹתַי
וְלִי יְהוֹשִׁיעַ. שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחַיִכִי, כִּי יי גָּמַל עָלַיִכִי. כִּי
חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמּוֹת, אֶת עֵינַי מִן דְּמָעָה, אֶת רַגְלֵי מִדְּחִי.
אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יי בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים. הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר,
אֲנִי עֲנִיתִי מְאֹד. אֲנִי אֶמְרָתִי בְּחַפְזִי כָּל הָאָדָם כֹּזֵב.

מָה אָשִׁיב לַיְי כָּל תַּגְּמוּלוֹהִי עָלַי. כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא
וּבִשְׁם יְי אֶקְרָא. נְדָרֵי לַיְי אֲשַׁלֵּם נְגִדָה נָא לְכֹל עַמּוֹ. יִקָּר
בְּעֵינַי יְי הַמּוֹתָה לַחֲסִידָיו. אָנָּה יְי כִּי אֲנִי עַבְדְּךָ, אֲנִי

עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתְךָ, פִּתְחָת
לְמוֹסְרֵי. לָךְ אֲזַבַּח זֶבַח
תּוֹדָה וּבִשְׁם יְי אֶקְרָא.
נְדָרֵי לַיְי אֲשַׁלֵּם נְגִדָה
נָא לְכֹל עַמּוֹ. בְּחֲצֹרוֹת
בֵּית יְי, בְּתוֹכֵכִי
יְרוֹשָׁלָּיִם. הַלְלוּיָהּ.

הִלְלוּ אֶת יְיָ כָּל גּוֹיִם, שִׁבְּחוּהוּ כָּל הָאֲמִיּוֹת. כִּי
גִבּוֹר עָלֵינוּ חֶסֶדְךָ, וְאֱמֶת יְיָ לְעוֹלָם. הִלְלוּיָהּ.

כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדְךָ.

כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדְךָ.

כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדְךָ.

כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדְךָ.

הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב

יֹאמְרוּ נָא יִשְׂרָאֵל

יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֱהֲרֹן

יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְיָ

מִן הַמִּצֵּר קָרָאתִי יְהוָה, עָנָנִי בַמֶּרְחֵב יְהוָה. יי לִי, לֹא
אִירָא - מֶה יַעֲשֶׂה לִּי אָדָם, יי לִי בְעֲזָרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה
בְּשִׁנְאִי. טוֹב לַחֲסוֹת בַּיַּי מִבֶּטַח בְּאָדָם. טוֹב לַחֲסוֹת בַּיַּי
מִבֶּטַח בַּנְּדִיבִים. כָּל גּוֹיִם סָבְבוּנִי, בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילֵם.
סָבוּנִי גַם סָבְבוּנִי, בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילֵם. סָבוּנִי כַדְבָּרִים,
דַּעְכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים, בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילֵם. דָּחָה דְחִיתַנִּי
לְנֶפֶל, וַיִּי עֲזָרֵנִי. עֲזֵי וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה.
קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאֶהְלִי צְדִיקִים: יָמִין יי עֲשֶׂה חֵיל,

יִמִּין יְיָ רוֹמְמָה, יִמִּין יְיָ עֲשֵׂה חֵיל. לֹא אָמוֹת כִּי אַחִיָּה, וְאִסְפֹּר
מֵעֲשֵׂי יְהוָה. יִסֹּר יִסְרֹנֵי יְהוָה, וְלַמּוֹת לֹא נִתְּנָנִי. פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי
צֶדֶק, אָבֹא בָם, אֹדְדָה יְהוָה. זֶה הַשַּׁעַר לִי, צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ.
אוֹדְדָה כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה. אוֹדְדָה כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי
לִי לִישׁוּעָה. אוֹדְדָה כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה. אָבֹן מֵאֲסוֹ
הַבּוֹנִים הֵיטָה לְרֹאשׁ פְּנֵה. אָבֹן מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים הֵיטָה לְרֹאשׁ
פְּנֵה. מֵאֵת יְיָ הֵיטָה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ. מֵאֵת יְיָ הֵיטָה
זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ. זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ, נִגִּילָה וְנִשְׂמְחָה
בוֹ. זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ, נִגִּילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ.

אָנָא ייִ, הוֹשִׁיעָה נָא.
אָנָא ייִ, הוֹשִׁיעָה נָא.
אָנָא ייִ, הַצְּלִיחָה נָא.
אָנָא ייִ, הַצְּלִיחָה נָא.

בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם ייִ, בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית ייִ.
בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם ייִ, בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית ייִ.

אֵל ייִ וַיֵּאָר לָנוּ, אֶסְרוּ חַג בַּעֲבֹתַיִם עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.
אֵל ייִ וַיֵּאָר לָנוּ, אֶסְרוּ חַג בַּעֲבֹתַיִם עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.

אֵלֵי אֶתָּה וְאוֹדֶךָ, אֱלֹהֵי - אֲרוֹמְמֶךָ.
אֵלֵי אֶתָּה וְאוֹדֶךָ, אֱלֹהֵי - אֲרוֹמְמֶךָ.

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ.
הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ.

יִהְיֶה לְלוֹדְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשֵׂיךָ, וַחֲסִידֶיךָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי
רְצוֹנְךָ, וְכָל עַמֶּךָ בַּיִת יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ, וַיִּשְׂבְּחוּ
וַיִּפְאֲרוּ, וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ, וַיִּקְדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת שְׁמֶךָ, מִלְּכָנוּ.
כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמֵּךְ נֶאֱחָה לְזַמֵּר, כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם
אֶתָּה אֵל.

כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדְךָ.

כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדְךָ.

כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדְךָ.

כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדְךָ.

כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדְךָ.

כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדְךָ.

כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדְךָ.

כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדְךָ.

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב

הוֹדוּ לַאלֹהֵי הָאֱלֹהִים

הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים

לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדְךָ

לַעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם בְּתִבְוֵנָה

לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם

לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים

אֶת הַשָּׁמֶשׁ לְמַמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם

אֶת הַיָּרֵחַ וְכּוֹכְבֵי שָׁמַיִם לְמַשְׁלֹת בַּלַּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.

לְמַכָּה מִצְרַיִם בְּבִכּוּרֵיהֶם כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.

וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.

בְּיַד חֲזָקָה וּבְזִרְעַ נְטוּיָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.

לְגַזְרֵי יָם סוּף לְגַזְרֵי יָם כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.

וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.

וְנָעַר פְּרַעְיָה וְחִילוֹ בַיָּם סוּף כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.

לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.

כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדִּוּ.

כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדִּוּ.

כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדִּוּ.

כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדִּוּ.

כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדִּוּ.

כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדִּוּ.

כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדִּוּ.

כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדִּוּ.

לְמַכָּה מְלָכִים גְּדֹלִים

וַיַּהַרְג מְלָכִים אֲדִירִים

לְסִיחּוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי

וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן

וְנָתַן אֶרֶץ לְנַחֲלָה

נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֶבְדוֹ

שָׁבַשְׁפָּלָנוּ זָכַר לָנוּ

וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.

נִתֵּן לָחֶם לְכֹל בְּשׂוֹר

הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם

The following תפילה of נשמת is a תפילה of overwhelming expression of thanks to הקדוש הקדוש for all the חסדים that He did and that He constantly does for all of us. It also expresses a בקשה that ה' should continue to shower his חסדים upon all of ישראל. It is also said every שבת during davening. It is an extremely הייליג and uplifting תפילה.

נְשַׁמֵּת כָּל חַי תְּבַרְךָ אֶת שְׁמֶךָ, ה' אֱלֹהֵינוּ, וְרוּחַ כָּל בְּשׂוֹר
תְּפִאָר וּתְרוּמִים זְכוֹרָה, מִלְּפָנֶיךָ, תָּמִיד. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם
אֶתָּה אֵל, וּמִבְּלַעַדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֶה

וּמִצִּיל וּמִפְרִיִס וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
אֶלָּא אַתָּה. אֱלֹהֵי הָרְאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, אֱלוֹהַּ כָּל בְּרִיּוֹת,
אֲדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת, הַמְהַלֵּל בְּרַב הַתְּשׁוּבָחוֹת, הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ
בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וַיֵּי לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן - הַמְעוֹרֵר
יְשׁוּנִים וְהַמְקִיץ נֹרְדָמִים, וְהַמְּשִׁיחַ אֱלָמִים וְהַמַּתִּיר אֲסוּרִים
וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לָךְ לְבַדְךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים. אֱלוֹ
פִינוּ מֶלֶא שִׁירָה כַּיָּם, וְלִשׁוֹנָנוּ רִנָּה כְּהַמּוֹן גְּלִיו, וְשִׁפְתוֹתֵינוּ
שׁוֹבַח כְּמֶרְחָבֵי רְקִיעַ, וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִיָּרֵחַ, וְיָדֵינוּ

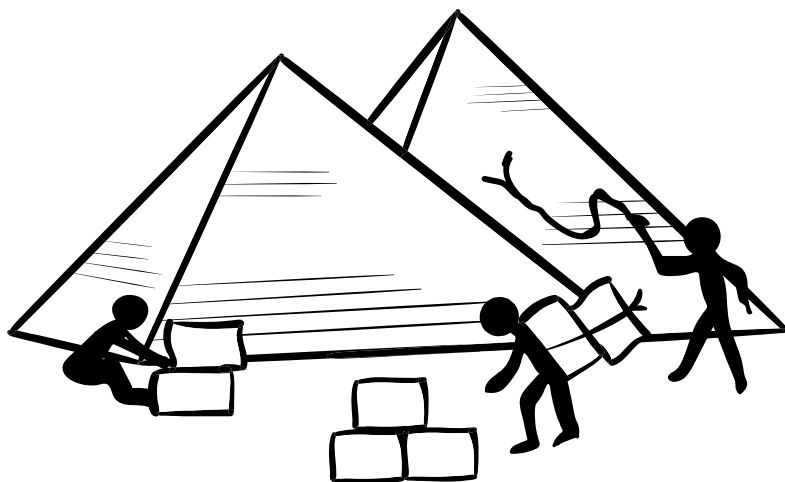
פְּרוֹשׁוֹת כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם, וְרַגְלֵינוּ קְלוֹת כְּאֵילוֹת - אֵין אֲנַחְנוּ
מִסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לָהּ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וּלְבָרֵךְ
אֶת שְׁמֶךָ עַל אַחַת מֵאַלְפֵי אֶלְפֵי אֶלְפֵי וְרֵבֵי רֵבבוֹת
פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת שְׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ. מִמְצָרִים

גְּאֻלָּתָנוּ, יי אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית

עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ, בְּרָעַב

זָנְתָנוּ וּבִשְׁבַע כָּל־לֶחְתָנוּ,

מִחָרֵב הִצַּלְתָנוּ וּמִדְּבַר

מִלִּטְתָּנוּ, וּמִחֲלָיִם רָעִים וְנֹאמָנִים דְּלִיתָנוּ. עַד הֵנָּה עֲזָרוּנוּ
רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֶסֶדְךָ, וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לִנְצַח.
עַל כֵּן אֲבָרִים שְׁפִלְגַת בָּנוּ וְרוּחַ וְנִשְׁמָה שְׁנַפְחַת בְּאַפֵּינוּ
וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שִׁמְתָּ בְּפִינוּ - הֵן הֵם יוֹדוּ וְיִבְרְכוּ וְיִשְׁבְּחוּ וְיִפְאָרוּ
וְיִרְוּמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיִקְדִּישׁוּ וְיִמְלִיכוּ אֶת שְׁמֶךָ מִלְּפָנֶינוּ. כִּי כָל
פֶּה לְךָ יוֹדֶה, וְכָל לָשׁוֹן לְךָ תִּשָּׁבַע, וְכָל בֶּרֶךְ לְךָ תִּכְרַע, וְכָל
קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה, וְכָל לְבָבוֹת יִירְאוּךָ, וְכָל קָרֵב וְכָל לִיּוֹת
יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ. כַּדָּבָר שֶׁכָּתוּב, כָּל עֲצַמֹתַי תֹּאמְרָנָה, יְיָ מִי

כְּמוֹהַ מַצִּיל עָנִי מִחֶזֶק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֲבִיוֹן מִגְזָלוֹ. מִי יִדְמֶה לָּךְ
וּמִי יִשְׁוֶה לָּךְ וּמִי יַעֲרֶךְ לָּךְ הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל
עֲלִיוֹן, קִנֵּה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. נְהַלְלֶךָ וְנִשְׁבַּחֶךָ וְנִפְאָרֶךָ וְנִבְרַךְ אֶת
שֵׁם קְדוֹשְׁךָ, כְּאֲמֹר: לְדָוִד, בְּרַכֵּי נַפְשֵׁי אֶת יי וְכֹל קְרִבֵי אֶת
שֵׁם קְדוֹשׁוֹ.

הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת עֲזָךְ, הַגָּדוֹל בְּכְבוֹד שְׁמֶךָ, הַגִּבּוֹר לְנִצַּח
וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ, הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשְׂא.
שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקְדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכָתוּב: רַנְנוּ צְדִיקִים בַּיי,

לְיִשְׂרָאֵל נְאוּה תְהִלָּה. בְּפִי יִשְׂרָאֵל תְּתַהַלֵּל, וּבְדַבְרֵי צְדִיקִים
תִּתְבָּרַךְ, וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמֵם, וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים
תִּתְקַדֵּשׁ.

וּבְמִקְהֵלוֹת רַבּוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרָנָה יִתְפָּאֵר שְׁמֶךָ
מִלְּפָנֶינוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר שְׁפָן חוֹבֵת כָּל הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לְהוֹדוֹת לְהֵלֵל לְשַׁבַּח, לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדִּיר
לְבָרֶךְ, לְעֵלֶה וּלְקַלֵּס עַל כָּל דַּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת דָּוִד בֶּן
יִשִׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ.

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלְּפָנֶינוּ, הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, כִּי לָךְ נָאָה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר
וְשִׁבְחָה, הַלֵּל וְזִמְרָה, עֵז וּמִמְשָׁלָה, נְצַח, גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה, תְּהִלָּה
וְתִפְאֶרֶת, קְדוּשָׁה וּמַלְכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתְּשׁוּבָחוֹת, אֵל הַהוֹדָאוֹת,
אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה, מֶלֶךְ אֵל חַי הָעוֹלָמִים.

We drink the fourth כוס.

ארבע כוסות

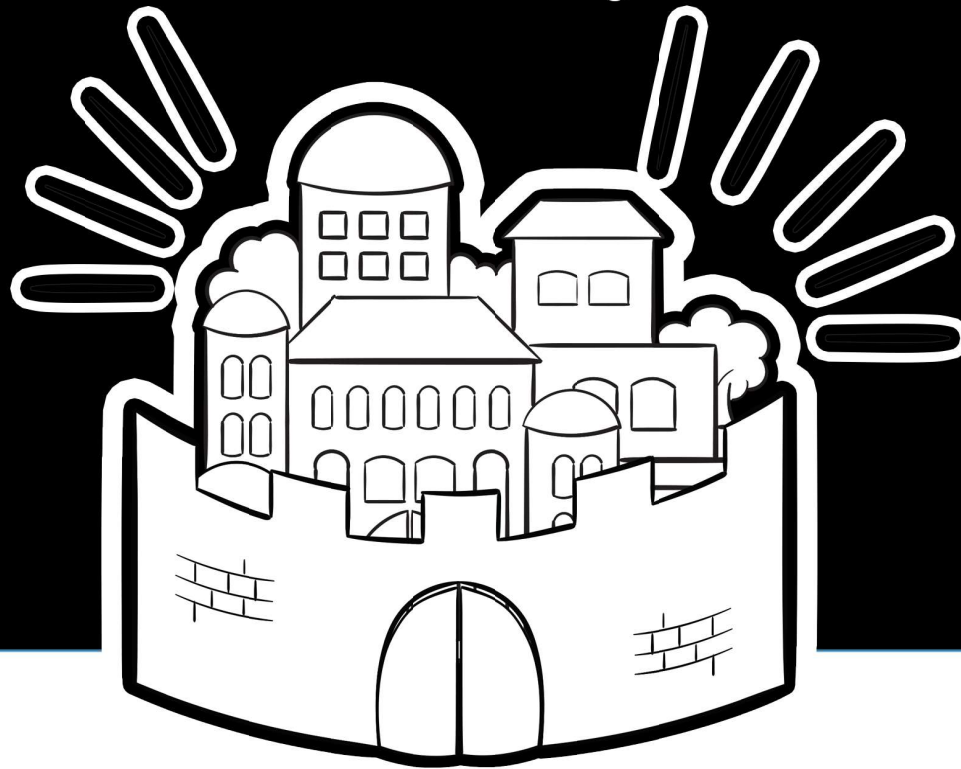
כוס רביעית

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ.
הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן,
וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חֲמֹדָה טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂרָצִית
וְהִנְחַלְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ לֶאֱכֹל מִפְּרֵיהָ וּלְשִׁבְעַ מִטוֹבָהּ. רַחֵם

נָא יי אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך
ועל ציון משכן כבודך ועל מזבחך ועל היכלך. ובנה
ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו והעלנו לתוכה
ושמחנו בבנינה ונאכל מפריה ונשבע מטובה ונברכה
עליה בקדשה ובטהרה [בשבת: ורצה והחליצנו ביום
השבת הזה] ושמחנו ביום חג המצות הזה, כי אתה
יי טוב ומטיב לכל, ונודה לך על הארץ ועל פרי הגפן.
ברוך אתה יי, על הארץ ועל פרי הגפן.

נִרְצָה

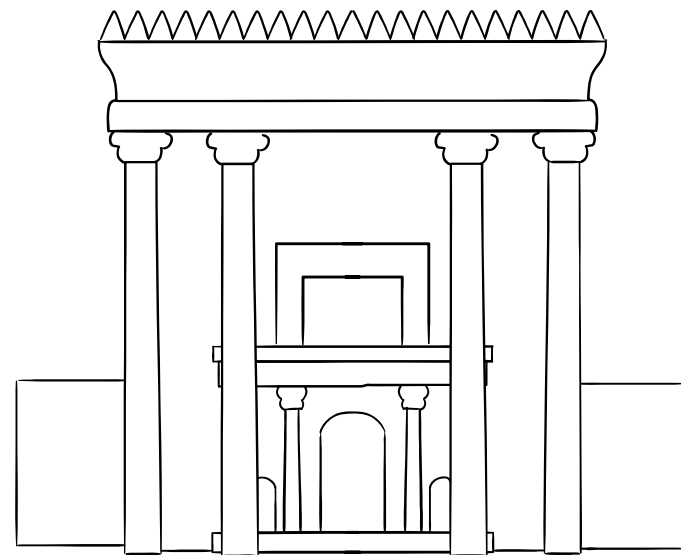

Whoever does the מצוות of the סדר is loved by 'ה'. We daven that our סדר pleases 'ה', and that next year we will celebrate in ירושלים!

חֲסִל סְדוֹר פָּסַח כִּהְלַכְתּוּ, כָּכֹל מִשְׁפָּטוֹ
וְחֻקְתּוֹ. כַּאֲשֶׁר זָכִינוּ לְסִדֵּר אוֹתוֹ כֵּן נִזְכָּה
לַעֲשׂוֹתוֹ. זָךְ שׁוֹכֵן מְעוֹנָה, קוֹמִים קֹהֵל עֵדֶת
מִי מָנָה. בְּקָרוֹב נִהַל נֹטְעֵי כִנָּה פְּדוּיִם

לְצִיּוֹן בְּרִנָּה.

לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם!
לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם!
לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם!

This is said on the first night of פסח.
We mention the many events that happened at night.

וּבֵכֵן וַיְהִי בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה

בַּלַּיְלָה,

הַלַּיְלָה,

לַיְלָה,

הַלַּיְלָה,

אֶז רֹב נִסִּים הִפְלִאתָ

בְּרֹאשׁ אֲשֶׁמֹרֶת זֶה

גֵּר צָדֵק נִצַּחְתָּו פְּנַחֲלֵק לוֹ

וַיְהִי בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה.

דִּנְתָּ מֶלֶךְ גֵּר בַּחֲלוֹם

הַפְּחַדֹּת אֲרָמִי בְּאֶמֶשׁ

וַיִּשְׂרַח יִשְׂרָאֵל לְמִלְאָךְ וַיּוֹכַל לוֹ

וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

זָרַע בְּכוֹרֵי פֶתְרוֹס מַחֲצֵת בַּחֲצֵי

חֵילָם לֹא מָצְאוּ בְּקוֹמָם

טִיסַת נֶגִיד חֲרָשֶׁת סְלִית בְּכוֹכְבֵי

וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

יַעֲזֹץ מְחָרֵף לְנוֹפֵף אֹוִי, הוֹבֵשֶׁת פְּגָרִיו

לַיְלָה,

לַיְלָה,

הַלַּיְלָה,

בַּלַּיְלָה,

לַיְלָה,

בַּלַּיְלָה,

כָּרַע בַּל וּמִצְבוֹ בְּאִישׁוֹן

לִילָה,

לְאִישׁ חֲמוּדוֹת נִגְלָה רָז חֲזוֹת

לִילָה,

וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

מִשְׁתַּכֵּר בְּכֵלֵי קֶדֶשׁ נִהְרַג בּוֹ

בַּלַּיְלָה,

נוֹשַׁע מִבּוֹר אַרְיוֹת פּוֹתֵר בַּעֲתוֹתַי

לִילָה,

שֹׁנְאָה נָטַר אֶגְגִּי וְכָתַב סְפָרִים

בַּלַּיְלָה,

וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

עוֹרֶרֶת נִצְחָךְ עָלָיו בְּנֶדֶד שְׁנֵית

לִילָה.

פּוֹרָה תִּדְרוֹךְ לְשׁוֹמֵר מַה

צָרַח כִּשְׁוֹמֵר וְשָׁח אֶתָּא בְּקָר וְגַם

וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

קָרַב יוֹם אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם וְלֹא

רָם הוֹדַע כִּי לָךְ הַיּוֹם אַף לָךְ

שׁוֹמְרִים הַפְּקִיד לְעִירָךְ כֹּל הַיּוֹם וְכֹל

תָּאִיר כְּאוֹר יוֹם חֲשֻׁכָת

וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

מִלַּיְלָה,

לַיְלָה,

לַיְלָה,

הַלַּיְלָה,

הַלַּיְלָה,

לַיְלָה,

This is said on the second night of פסח.
We mention the many events that happened on פסח.

וּבֵכֵן וְאִמְרָתֶם זֶבַח פֶּסַח

בַּפֶּסַח,

פֶּסַח,

פֶּסַח,

בַּפֶּסַח,

אִמְץ גְּבוּרֹתֶיךָ הַפְּלֵאָתָה

בְּרֹאשׁ כָּל מוֹעֲדוֹת נְשִׂאָתָה

גְּלִיתָ לְאֶזְרָחֵי חֲצוֹת לַיִל

וְאִמְרָתֶם זֶבַח פֶּסַח.

דְּלַתֶיךָ דְּפַקְתָּ כַּחַם הַיּוֹם

בַּפֶּסַח,

פֶּסַח,

בַּפֶּסַח,

פֶּסַח,

בַּפֶּסַח,

פֶּסַח,

הַסְעִיד נּוֹצְצִים עֲגוֹת מִצּוֹת

וְאֵל הַבֶּקָר רָץ זֵכֶר לְשׁוֹר עֵרֶךְ

וְאָמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח.

זֹעֲמוּ סְדוּמִים וְלוֹהֵטוּ בְּאֵשׁ

חֲלֵץ לוֹט מֵהֶם וּמִצּוֹת אָפָה בְּקֶץ

טֹאטֹאת אֲדַמַּת מֶךְ וְנֹף בְּעֶבְרֶךָ

וְאָמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח.

יְהִי רֹאשׁ כָּל אֹן מַחְצֶת בְּלֵיל שְׁמוֹר

פֶּסַח,

כַּבִּיר, עַל בֶּן בְּכוֹר פְּסַחַת בְּדָם

בַּפֶּסַח,

לְבַלְתִּי יֵתַת מִשְׁחִית לָבֵא בַּפֶּתַח־י

וְאִמְרַתֶּם זֶבַח פֶּסַח.

פֶּסַח,

מִסְגֵּרַת סְגָרָה בְּעֵתוֹתַי

פֶּסַח,

נִשְׁמָדָה מִדִּין בְּצִלִּיל שְׁעוֹרֵי עֹמֶר

פֶּסַח,

שׁוֹרְפוֹ מִשְׁמַנֵּי פוֹל וְלוֹד בִּיקַד יְקוֹד

וְאִמְרַתֶּם זֶבַח פֶּסַח.

פֶּסַח,

עוֹד הַיּוֹם בְּנֹב לְעֵמּוֹד עַד גְּעָה עוֹנֵת

פֶּסֶד יָד כְּתָבָה לְקַעֲקַע צוֹל

בַּפֶּסֶח,

צָפָה הַצְּפִית עָרוֹךְ הַשְּׁלֶחֶן

בַּפֶּסֶח,

וְאָמַרְתֶּם זָבַח פֶּסֶח.

קָהַל כְּנֹסָה הַדְּסָה צוֹם לְשִׁלֵּשׁ

בַּפֶּסֶח,

רֹאשׁ מִבֵּית רָשָׁע מַחְצֶת בְּעֵץ חֲמֹשִׁים

בַּפֶּסֶח,

שִׁתִּי אֱלֹהֵי רָגַע תָּבִיא לְעוֹצִית

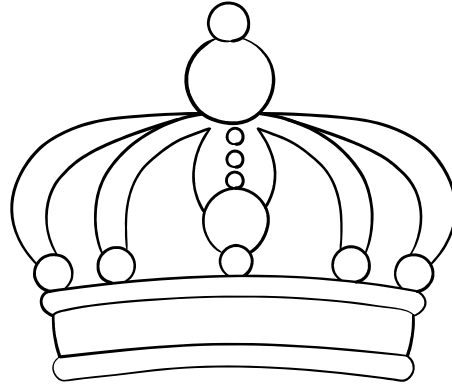
בַּפֶּסֶח,

תָּעַז יָדְךָ וְתָרוֹם יְמִינְךָ כְּלִיל הַתְּקִדֵּשׁ חַג

פֶּסֶח,

וְאָמַרְתֶּם זָבַח פֶּסֶח.

כִּי לֹא נֶאֱמַר, כִּי לֹא יֵאָמֵר.

אֲדִיר בְּמְלוּכָה, בְּחֹר פִּהֶלְכָה, גְּדוּדָיו יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יְיָ הַמַּמְלָכָה,
כִּי לֹא נֶאֱמַר, כִּי לֹא יֵאָמֵר.

דָּגוּל בְּמְלוּכָה, הַדּוּר פִּהֶלְכָה, וְתִקְיוֹ יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אַף לֵךְ, לֵךְ יְיָ הַמַּמְלָכָה,
כִּי לֹא נֶאֱמַר, כִּי לֹא יֵאָמֵר.

זָכַאי בְּמִלּוּכָה, חָסִין פְּהֵלְכָה טַפְסָרְיוֹ יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אֶף לֵךְ, לֵךְ יִי הַמְּלָכָה,
כִּי לוֹ נֶאֱתָה, כִּי לוֹ יֵאָה.

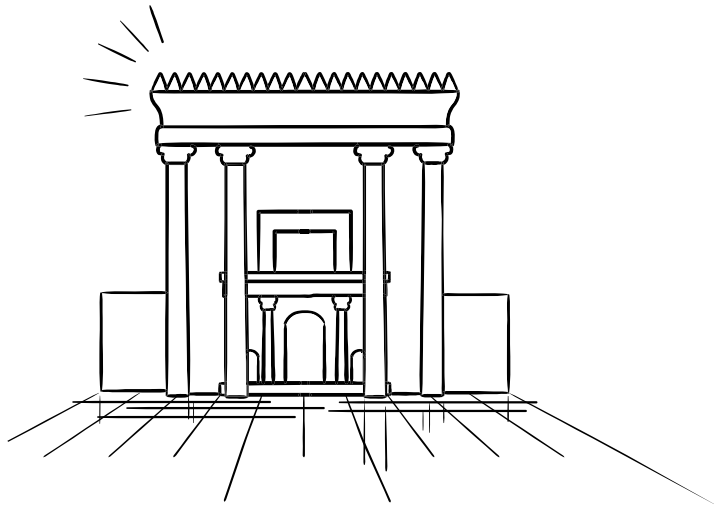
יַחֲיד בְּמִלּוּכָה, כַּבִּיר פְּהֵלְכָה לְמוֹדֵיו יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אֶף לֵךְ, לֵךְ יִי הַמְּלָכָה,
כִּי לוֹ נֶאֱתָה, כִּי לוֹ יֵאָה.

מוֹשֵׁל בְּמִלּוּכָה, נוֹרָא פְּהֵלְכָה סְבִיבֵיו יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אֶף לֵךְ, לֵךְ יִי הַמְּלָכָה,
כִּי לוֹ נֶאֱתָה, כִּי לוֹ יֵאָה.

עָנִיו בְּמִלּוּכָה, פּוֹדֶה כַּהֲלָכָה, צְדִיקָיו יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אֶף לֵךְ, לֵךְ יְיָ הַמַּמְלָכָה,
כִּי לוֹ נִאֲתָה, כִּי לוֹ יֵאָתָה.

קָדוֹשׁ בְּמִלּוּכָה, רַחוּם כַּהֲלָכָה שְׂנֵאֲנִיו יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אֶף לֵךְ, לֵךְ יְיָ הַמַּמְלָכָה,
כִּי לוֹ נִאֲתָה, כִּי לוֹ יֵאָתָה.

תִּקְיָף בְּמִלּוּכָה, תּוֹמֵךְ כַּהֲלָכָה תְּמִימָיו יֹאמְרוּ לוֹ:
לֵךְ וּלְךָ, לֵךְ כִּי לֵךְ, לֵךְ אֶף לֵךְ, לֵךְ יְיָ הַמַּמְלָכָה,
כִּי לוֹ נִאֲתָה, כִּי לוֹ יֵאָתָה.

אֲדִיר הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב.

**בְּמִהְרָה, בְּמִהְרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב.
אֵל בָּנֵה, אֵל בָּנֵה, בָּנֵה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב.**

**בְּחֹר הוּא, גָּדוֹל הוּא, דָּגוּל הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב.
בְּמִהְרָה, בְּמִהְרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב.
אֵל בָּנֵה, אֵל בָּנֵה, בָּנֵה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב.**

**הַדוֹר הוּא, וְתִיק הוּא, זַכָּאי הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב.
בְּמִהְרָה, בְּמִהְרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב.
אֵל בָּנֵה, אֵל בָּנֵה, בָּנֵה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב.**

חָסִיד הוּא, טָהוֹר הוּא, יְחִיד הוּא יְבָנֶה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב.
בְּמֵהָרָה, בְּמֵהָרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב.
אֵל בָּנִה, אֵל בָּנִה, בָּנִה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב.

כַּבִּיר הוּא, לָמוֹד הוּא, מֶלֶךְ הוּא יְבָנֶה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב.
בְּמֵהָרָה, בְּמֵהָרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב.
אֵל בָּנִה, אֵל בָּנִה, בָּנִה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב.

נוֹרָא הוּא, סָגִיב הוּא, עֲזוּז הוּא יְבָנֶה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב.
בְּמֵהָרָה, בְּמֵהָרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב.
אֵל בָּנִה, אֵל בָּנִה, בָּנִה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב.

פֹּדֵה הוּא, צַדִּיק הוּא, קְדוֹשׁ הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב.
בְּמִהְרָה, בְּמִהְרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב.
אֵל בָּנֵה, אֵל בָּנֵה, בָּנֵה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב.

רַחוּם הוּא, שַׁדֵּי הוּא, תַּקִּיף הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב.
בְּמִהְרָה, בְּמִהְרָה, בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב.
אֵל בָּנֵה, אֵל בָּנֵה, בָּנֵה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב.

אָחַד מִי יוֹדֵעַ?

אָחַד אֲנִי יוֹדֵעַ: אָחַד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ.

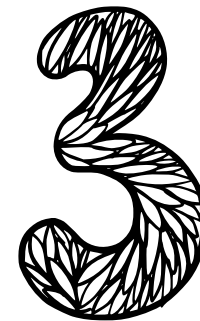

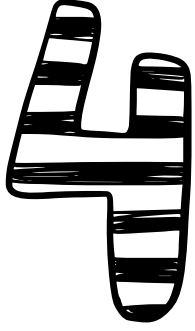
שְׁנַיִם מִי יוֹדֵעַ?

שְׁנַיִם אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁנַיִם לְחוֹת הַבְּרִית. אָחַד אֱלֹהֵינוּ
שֶׁבַשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ.

שְׁלֹשָׁה מִי יוֹדֵעַ?

לְשָׁה אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנַיִם לְחוֹת
הַבְּרִית, אָחַד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ.

אַרְבַּע מִי יוֹדֵעַ?

אַרְבַּע אָנִי יוֹדֵעַ: אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת,
שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַשְּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ.

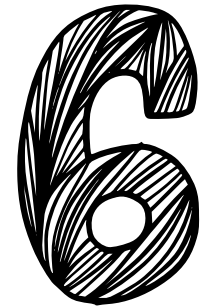
חֲמֵשֶׁה מִי יוֹדֵעַ?

חֲמֵשֶׁה אָנִי יוֹדֵעַ: חֲמֵשֶׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע
אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית, אֶחָד
אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַשְּׁמַיִם וּבָאָרֶץ.

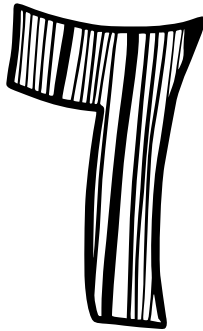
שְׁשָׁה מִי יוֹדֵעַ?

שְׁשָׁה אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁשָׁה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה, חֲמִשָּׁה
חוֹמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנַי
לְחוֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ.

שִׁבְעָה מִי יוֹדֵעַ?

שִׁבְעָה אֲנִי יוֹדֵעַ: שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבָּתָא, שְׁשָׁה
סְדְרֵי מְשֻׁנָּה, חֲמִשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע
אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנַי לְחוֹת הַבְּרִית, אֶחָד
אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ.

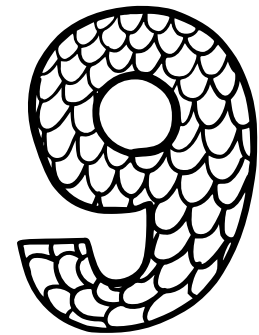
שְׁמוֹנֶה מִי יוֹדֵעַ?

8

שְׁמוֹנֶה אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁמוֹנֶה יָמֵי מִלָּה, שִׁבְעָה יָמֵי שִׁבְתָּא, שֵׁשָׁה סְדֵרֵי מְשֻׁנָּה, חֲמֵשָׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ.

תְּשַׁעָה מִי יוֹדֵעַ?

תְּשַׁעָה אֲנִי יוֹדֵעַ: תְּשַׁעָה יְרַחֵי לְדָה, שְׁמוֹנֶה יָמֵי מִלָּה, שִׁבְעָה יָמֵי שִׁבְתָּא, שֵׁשָׁה סְדֵרֵי מְשֻׁנָּה, חֲמֵשָׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנֵי לְחוֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ.

עֲשָׂרָה מִי יוֹדֵעַ?

עֲשָׂרָה אֲנִי יוֹדֵעַ: עֲשָׂרָה דְבָרִים, תְּשׁוּעָה
יְרַחֵם לְדָה, שְׂמוֹנָה יְמֵי מִלָּה, שְׁבַע
יְמֵי שַׁבָּת, שֵׁשׁ סְדְרֵי מְשָׁנָה, חֲמִשָּׁה
חוֹמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה

10

אָבוֹת, שְׁנַי לַחֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַע שָׁמַיִם וּבְאָרֶץ.

11

אֶחָד עָשׂוֹר מִי יוֹדֵעַ?

אֶחָד עָשׂוֹר אֲנִי יוֹדֵעַ: אֶחָד עָשׂוֹר כּוֹכְבֵי אֵל, עֲשָׂרָה דְבָרִים, תְּשׁוּעָה יְרַחֵם לְדָה, שְׂמוֹנָה

יְמֵי מִלְכָּה, שִׁבְעָה יָמֵי שַׁבָּתָא, שְׁשָׁה סְדְרֵי מְשָׁנָה, חֲמִשָּׁה
חוֹמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנַי לַחֹת
הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרֶץ.

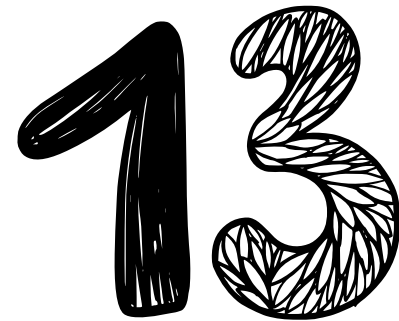
שְׁנַיִם עָשָׂר מִי יוֹדֵעַ?

שְׁנַיִם עָשָׂר אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁבַטֵיָא,
אֶחָד עָשָׂר כּוֹכְבֵיָא, עֶשְׂרֵה דְבַרֵיָא, תְּשַׁעַה
יְרֵחֵי לְדָה, שְׁמוֹנָה יְמֵי מִלְכָּה, שִׁבְעָה
יְמֵי שַׁבָּתָא, שְׁשָׁה סְדְרֵי מְשָׁנָה, חֲמִשָּׁה
חוֹמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה אָבוֹת, שְׁנַיִם לַחֹת
הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאָרֶץ.

שְׁלֹשָׁה עָשָׂר מִי יוֹדֵעַ?

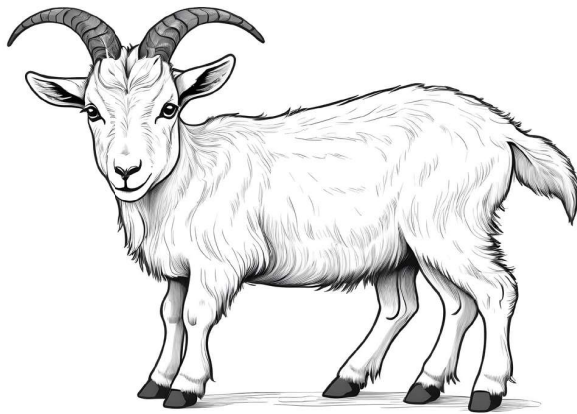
שְׁלֹשָׁה עָשָׂר אֲנִי יוֹדֵעַ: שְׁלֹשָׁה עָשָׂר מְדִיא. שְׁנַיִם עָשָׂר
שְׁבֻטִיא, אֶחָד עָשָׂר כּוֹכְבֵיא, עֶשְׂרֵה דְבָרִיא, תְּשַׁעַה יְרֵחֵי
לַיָּדָה, שְׁמוֹנָה יָמֵי מִילָה, שְׁבַעַה יָמֵי
שִׁבְתָּא, שְׁשָׁה סְדָרֵי מְשֻׁנָּה, חֲמֵשָׁה
חוֹמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת, שְׁלֹשָׁה
אָבוֹת, שְׁנַיִ לְחוֹת הַבְּרִית, אֶחָד אֱלֹהֵינוּ
שְׁבַשְׁמַיִם וּבְאָרֶץ.

חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא

דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זִוְיָ, חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא שׁוֹנְרָא וְאַכְלָה לְגְדִיָּא, דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זִוְיָ.
חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא כֻּלְּבָא וְנִשְׁךְ
לְשׁוֹנְרָא, דְּאַכְלָה לְגְדִיָּא,
דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זִוְיָ.
חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא חוּטְרָא וְהֶכָּה לְכַלְבָּא, דְּנִשְׁךְ לְשׁוּנְרָא, דְּאֶכְלָה
לְגַדְיָא, דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרִּי זַוְיָי.

חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא נוּרָא וְשַׁרְף לְחוּטְרָא, דְּהֶכָּה לְכַלְבָּא, דְּנִשְׁךְ לְשׁוּנְרָא,
דְּאֶכְלָה לְגַדְיָא, דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרִּי זַוְיָי.

חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא מִיָּא וְכַבָּה לְנוּרָא, דְּשַׁרְף לְחוּטְרָא, דְּהֶכָּה לְכַלְבָּא,
דְּנִשְׁךְ לְשׁוּנְרָא, דְּאֶכְלָה לְגַדְיָא, דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרִּי זַוְיָי.

חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא תּוֹרָא וְשַׁתָּה לְמִיָּא, דְּכַבָּה לְנוֹרָא, דְּשַׂרְף לְחוּטְרָא,
דְּהִפָּה לְכַלְבָּא, דְּנִשַּׁךְ לְשׁוֹנְרָא, דְּאִכְלָה לְגְדִיָּא, דְּזַבִּין אַבָּא
בְּתַרֵּי זַוְיָי.

חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאַתָּא הַשּׁוּחֵט וְשַׁחֵט לְתוֹרָא, דְּשַׁתָּה לְמִיָּא, דְּכַבָּה לְנוֹרָא,
דְּשַׂרְף לְחוּטְרָא, דְּהִפָּה לְכַלְבָּא, דְּנִשַּׁךְ לְשׁוֹנְרָא, דְּאִכְלָה
לְגְדִיָּא, דְּזַבִּין אַבָּא בְּתַרֵּי זַוְיָי.

חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאֶת־אֶמְלֶאךְ הַמּוֹת וְשַׁחַט לְשׁוֹחֵט, דְּשַׁחַט לְתוֹרָא, דְּשַׁתָּה
לְמִיָּא, דְּכַבָּה לְנוֹרָא, דְּשַׁרְף לְחוּטְרָא, דְּהִפָּה לְכַלְבָּא, דְּנָשַׁךְ
לְשׁוֹנְרָא, דְּאָכְלָה לְגַדִּיָּא, דְּזַבֵּין אֲבָא בְּתַרֵּי זַוְיָי.
חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

וְאֶת־אֶמְלֶאךְ הַמּוֹת הוּא בְּרוּךְ הוּא וְשַׁחַט לְמֶלֶךְ הַמּוֹת,
דְּשַׁחַט לְשׁוֹחֵט, דְּשַׁחַט לְתוֹרָא, דְּשַׁתָּה לְמִיָּא, דְּכַבָּה
לְנוֹרָא, דְּשַׁרְף לְחוּטְרָא, דְּהִפָּה לְכַלְבָּא, דְּנָשַׁךְ לְשׁוֹנְרָא,
דְּאָכְלָה לְגַדִּיָּא, דְּזַבֵּין אֲבָא בְּתַרֵּי זַוְיָי.
חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא.

On the second night of פסח, we start counting העומר.

סֵדֶר סְפִירַת הָעוֹמֵר

בְּרוּךְ אַתָּה יי,

אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,

אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו

וְצִוָּנוּ עַל סְפִירַת הָעוֹמֵר.

הַיּוֹם יוֹם אֶחָד בְּעוֹמֵר.

<hr/>	<hr/>
<hr/>	<hr/>
<hr/>	<hr/>
<hr/>	<hr/>
<hr/>	<hr/>
<hr/>	<hr/>
<hr/>	<hr/>
<hr/>	<hr/>
<hr/>	<hr/>
<hr/>	<hr/>
<hr/>	<hr/>
<hr/>	<hr/>

Blank writing template with 12 horizontal lines on each page.